ARKTINEN BANAANI

KIRJAT 2016

www.arktinenbanaani.fi

Arktinen Banaani
Annankatu 16 E
00120 Helsinki
Finland

Myynti
Myyntipäällikkö
Katariina Huttunen
050 323 3301
myynti@sarjakuva.com

Kustantaja
Harto Pasonen
050 529 9768

Kustannustoimittajat
Vesa Anttonen
(kauno- ja tietokirjallisuus, sarjakuvat)
040 778 3254
Vesa Kataisto (sarjakuvat)
040 143 6221
Terhi Siltala
(kauno- ja tietokirjallisuus)
040 511 9482
terhi@siltala.net

Toimisto | varasto
Kimmo Mustonen
050 441 6251

etunimi.sukunimi@sarjakuva.com
www.arktinenbanaani.fi

ARKTINEN BANAANI
KIRJAT 2016
ISBN 978-952-270-309-5
Graafinen suunnittelu Atelier GraGra
Kansi Asko Künnap
Printon Trükikoda AS, Viro 2016

KIRJAT 2016

KAUNOKIRJALLISUUS

2 Timo Airaksinen **Sinivalkoinen kirja – Menneisyyden Suomi tulevaisuudessa**
3 Harri Manner **Einari, tytöt ja Kennedy**
4 Jukka Parkkari **Väärän lipun alla**
5 Jukka Rislakki **Kananlihalla**
6 Vesa Sisättö **Reilua orjakauppaa ja muita tulevaisuuden uutisia**
7 Henriette Sola **Italialainen nimipäiväkalenteri**
8 Marja Toivio **Kuka lasta varjelee**

TIETOKIRJAT

9 Esa Mäkijärvi **Pyhä peli – Italian jalkapallon tarina**
10 Ian Buxton **101 Kuolematonta viskiä joista olet aina unelmoinut**
11 Heikki Kähkönen – Tapio Mäkeläinen – Pekka Linnainen – Mikko Savikko – Andres Teiss **Baarimies Tallinnassa**
12 Jonna Pulkkinen – Marko Mustonen **Huorapata ja muita höyhtyäläisiä perinneruokia**
13 Tom Pesch **Kuvan anatomia**
14 Ilpo Koskela **Uusi Sarjakuvantekijän oppikirja**
15 Ville Hänninen (toim.) **Setä Pim-Pom – Hjalmar Löfvingin kummat kuvat**

SARJAKUVAT

16 Pertti Jarla **Fingerporin koko kuva 3 ja 4**
17 Pertti Jarla ym. **Lööppi-Fingerpori**
18 Harri Nykänen – Jussi Piironen **Raid ja mustempi lammas**
19 Ossi Hiekkala **Nimettömien hautojen maa**
20 Tapani Bagge – Aapo Kukko **Harmaa susi**
21 Milla Paloniemi **112 Osumaa – Sarjakuvataiteilijan päiväkirja**
22 Jarkko Vehniäinen **Kamala luonto: Kettujahti**
23 Ilkka Heilä **B. Virtanen: Eväät on syöty**
24 Kris Keränen **Ahistunu Pupu: Elämältä piilopaikan sain**
25 Veli-Matti Ural **Keijo Teuras**
26 Juhani Sokka **Playmore**
27 Miha Rinne **Matkailua pelialalla – Special Edition**
28 Petri Hiltunen **Praedor – Taivaan suuri susi**

FANTASIA

29 Ville Vuorela **Praedor – Käärmetanssija**

LASTENKIRJAT

30 Tuuli Hypén **Veikka ja talvi**
31 Jarkko Vehniäinen **Kamala luonto – Lapsuus**

KALENTERIT

32 Jarkko Vehniäinen **Kamala luonto 2017 -seinäkalenteri**
32 Marko Raassina **Kalevala 2017 -seinäkalenteri**

Viihde on hyväksi, kohtuudella

Suomi suunnistaa pian toiselle vuosisadalleen ja Arktisella Banaanilla on edessään kolmas vuosikymmen. Isompaa ja pienempää yhdistää moni asia. Käytännöllisen filosofian professori Timo Airaksinen tähdentää *Sinivalkoisessa kirjassa*, että maailma muuttuu vaikka emme tekisi yhtään mitään, mutta silloin muutos tuskin on suotuisa. Tehkäämme siis yhä tasokkaampia kirjoja, ettemme antautuisi pelkän selailuviihteen virran vietäviksi.

Lukijoiden ja tekijöiden luottamuksen kasvaessa Arktisen Banaanin katalogi on viime vuosina laajentunut sarjakuvista tieto-, kauno- ja lastenkirjallisuuteen. Viimeksi mukaan ovat liittyneet taiteen moniottelija Harri Manner ja lähihistorian tuntijana arvostettu Jukka Rislakki, molemmat nyt kertomakirjailijoina. Toinen Jukka, kokenut ja koeteltu Parkkari, jatkaa sarjaansa Suomen sotilasvastavakoilusta 1990-luvulta nykypäivään. Marja Toivio käsittelee juristin asiantuntemuksella lastensuojelun nykytilaa kriittisesti ja koskettavasti. Lisäksi esittelemme Henriette Solan, joka ilahduttaa chick litin ystäviä – sukupuolesta riippumatta.

Tietokirjoissa arktista banaanipotkua löytyy myös jalkapallon sankalle ystäväjoukolle Esa Mäkijärven tartuttua lajin kiihkeään italialaiseen historiaan. Kulinaariselle osastolle on katettu sekä jaloja juomia että ronskeja ruokalajeja; jotkut nautiskelevat harvinaisia viskejä juodessa, toiset ruokakaapin rääppeistä ihmeitä luodessa.

Sarjakuvaa ei luonnollisestikaan ole unohdettu. Ilpo Koskelan *Uusi Sarjakuvantekijän oppikirja* on ajanmukainen opas tulevaisuuden tekijöille. Nuorista tulokkaista esitellään "raikkaasti ahistuneen" Kris Keräsen *Ahistunu Pupu* ja velmuilevan Veli-Matti Uralin *Keijo Teuras*. Kannuksensa jo hankkineita mestareita löytyy Pertti Jarlasta ja Ilkka Heilästä Milla Paloniemeen. Myöskään kertovaa sarjakuvaa ei ole hylätty, siitä todistavat Harri Nykäsen ja Jussi Piirosen romaaniversiointi *Raid ja mustempi lammas* sekä kuvittajana kunnostautuneen Ossi Hiekkalan taidokas trilleri *Nimettömien hautojen maa*. Petri Hiltusen *Praedor*-uutuus saa rinnalleen Ville Vuorelan samaisesta sankarista luoman muhkean fantasiaromaanin.

Erityisen ilahduttavaa on lastenkirjoja kohtaan kasvanut mielenkiinto. Arktisen Banaanin panoksesta tähän vaativaan ja arvokkaaseen kirjallisuudenlajiin vastaavat Tuuli Hypénin valloittava pikkukettu Veikka talvisella seikkailullaan sekä Kamala luonto -sarjakuvalla kotimaiseen kärkeen noussut Jarkko Vehniäinen, joka kertoo uutuudessaan kaverustensa ilveksen, kärpän ja ketun lapsuudesta.

Sanaa, kuvaa ja niiden mainioita yhdistelmiä siis riittää, nauttikaa pois!

Harto Pasonen
kustantaja

Historiankirjoitus ei tulevaisuuden tekemiseen riitä

Kansi Asko Künnap
ISBN 978-952-270-295-1
KL 04
155 x 207 mm
noin 200 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Timo Airaksinen
Sinivalkoinen kirja – Menneisyyden Suomi tulevaisuudessa

Timo Airaksinen kysyy millainen maa Suomi on, kenelle Suomi oikeastaan kuuluu ja onko suomalaisilla aihetta optimismiin. *Sinivalkoisessa kirjassa* hän esittää yhteensä kymmenen kysymystä maan tilasta tulevaisuudennäkymineen. Suomikuva ei vaikuta kovin hyvältä, mutta toistaiseksi onnistuneen hallinnoinnin ansiosta ihmisten tyytymättömyys ei ole päässyt täysin näkyviin. Suorapuheisen professorin kannanotoissa osansa saavat myös viihteen suhde journalismiin sekä ne eettiset ja moraaliset odotukset, jotka liittyvät niin politiikan tekoon ja pakolaisiin kuin ihmisen omasta terveydestään ja turvallisuudestaan huolehtimiseen.

Suomalaiset rakastavat historiankirjoitusta, mutta *Sinivalkoinen kirja* ei takerru menneisyyteen. Vanhat lääkkeet ovat menettäneet tehonsa, joten nyt etsitään toden teolla uusia. Joka tapauksessa Suomi kokee suuria muutoksia, eikä tämän edessä pidä menettää toivoaan. Mutta passiivisesti vierestä katsoen tuo väistämättä tapahtuva muutos on tuskin suotuisa.

Professori Timo Airaksinen on pitkän uransa aikana todennut, että Suomesta puuttuu journalismin rajat ylittävä pohdiskeleva keskustelu maan tulevaisuudesta. Nyt ja aina tarkoin kuunneltu Airaksinen ottaa aloitteen omiin käsiinsä esittäen jokaista suomalaista koskettavia kysymyksiä ja antaen niihin myös omat vastausehdotuksensa.

Timo Airaksisen *(s. 1947) erityisalaa Helsingin käytännöllisen filosofian professorina ovat olleet etiikka ja yhteiskuntafilosofia. Vaikka käsiteltävät asiat ovat usein mutkikkaita, on yleistajuinen ja kiertelemätön kieli tuonut Airaksiselle laajan kuuntelevan ja lukevan yleisön.*

Kirjani kertoo tarinan Suomesta, aihe jota en ole ennen käsitellyt. Olen nähnyt paljon Suomea. Minulla on kokemusta 1970-luvun ylioppilasradikalismista ja Kekkosen ajasta. 1990-luvun laman aikana – jostain oudosta syystä – kuljin ympäri Suomea puhumassa syrjäytyville. Olen elänyt USA:ssa niin kauan, että osaan verrata elämäntapaa siellä eurooppalaiseen. Tunnen siellä myös köyhiä ja kipeitä. Olen haastatellut heitä. Yritän ammentaa näistä kokemuksista ja välittää tarinaa lukijalle. Omaelämäkertaa en tule koskaan kirjoittamaan. Tämä kirja tulee niin lähelle, ettei lähemmäksi pääse.

Nuoren miehen kootut koettelemukset syksyllä 1963

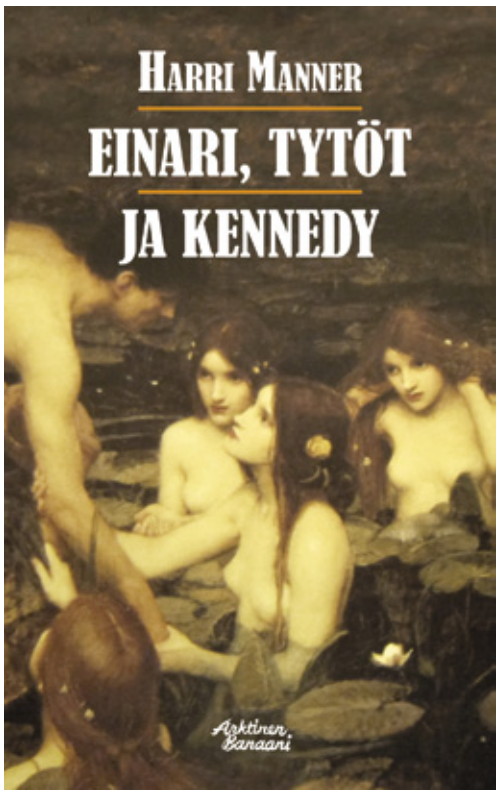

Kansi H. Manner
ISBN 978-952-270-296-8
KL 84.2
137 x 217 mm
noin 200 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Harri Manner
Einari, tytöt ja Kennedy

Einari on romanttinen haaveksija, älypää ja "hillitön sukupuoliatleetti" – tosin vain omissa kuvitelmissaan. Kirjallisuuden klassikoista saadut palavan rakkauden esikuvat ja nuoruuden hormonimyrskyt villeine fantasioineen pistävät Einarin elämän sekaisin. Kun tyttöystävä Hanna-Riitta lopulta on suostumaisillaan, katkeaa lupaava lemmenilta radion ylimääräiseen uutislähetykseen: John F. Kennedy on murhattu! Einarin onnen odotus kääntyy epätoivoksi Hanna-Riitan itkiessä palvotun presidentin kuolemaa. Mutta ilta ei pääty vielä siihen.

Einarin tytöt ovat yhtä ihania ja arvoituksellisia kuin kenen tahansa teinipojan ajatusmaailmaa ja elintoimintoja hallitsevat neidot vuonna 1963 olivat. Ja ovat edelleen. Einari tulee muistamaan loppuikänsä, missä hän oli ja mitä teki kuullessaan Kennedyn kuolemasta.

Einari, tytöt ja Kennedy palaa viattomuuden aikaan, jolloin äidit vielä valvoivat tarkasti tyttäriensä kunniaa. Manner kertoo empaattisesti ja huumoria unohtamatta siitä, mitä oli olla nuorukainen tuona koko maailmaa mullistaneena syksynä.

Harri Mannerin *Jos ja kun* -romaanista sanottua:

"Harri Manner, joka viivytti kirjailijanuransa aloittamista kypsään ikään, on kahdella romaanillaan ottanut paikan suomalaisessa nykykirjallisuudessa ja tuonut siihen sellaista, mitä siinä ei ennen ole ollut. Harvinainen tempaus."
Pertti Lassila, Helsingin Sanomat

Harri Manner *(s. 1945) on satiirikkona tunnettu kirjailija, kuvataiteilija ja graafikko, jonka käsialaa ovat monet tunnetut kirjankannet sekä Love Recordsin kuuluisa logo. Manner on kirjoittanut ja kuvittanut myös lastenkirjoja. YLE TV1 Draama on tuottanut Suuri performanssi -romaanin pohjalta samannimisen tv-elokuvan.*

Hanna-Riitta hengitti lyhyin henkäyksin. Heitin salavilkaisun viistosti alemmas. Valtava tunne täytti mieleni. Tähän asti vain romaanien sivuilta kokemani tapahtui tässä ja nyt, minun omassa todellisuudessani, minun elämässäni. "Syvään uurretun yönsinisen leningin kaula-aukossa hänen povensa kohoili kiihkeästi." Ja nyt se tapahtui minulle. Tämä ei ollut mitään sepitettä. Tämä oli totta. Tämä tapahtui minulle, vain ja ainoastaan minulle.

Suojelupoliisi ja sotilasvastavakoilu ulkoisen uhan alla

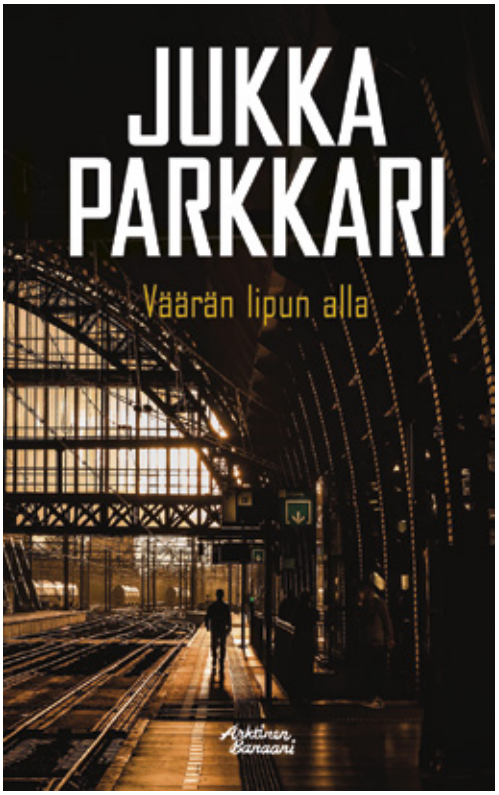

Kansi Kari Rissanen
978-952-270-299-9
KL 84.2
137 x 217 mm
noin 350 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Jukka Parkkari
Väärän lipun alla

Venäjän sotilastiedustelun GRU:n johtokollegioon kuuluva kenraali B. on vihdoinkin keksinyt, miten tunkeutua Suomen vastavakoiluelimiin ja samalla napata erävoitto oman talon sisäisessä valtataistelussa. Kenraali kunnioittaa suuresti Suomen pääesikunnan tutkintaosaston eli sotilasvastavakoilun ovelaa päällikköä, mutta uskollisuus äiti-Venäjää kohtaan ajaa ylitse vanhojen hyvien Helsingin-muistojen. Turun seudulla toimivasta uusnatsiryhmästä venäläiset saisivat hyödyllisen kortin operatiiviseen peliinsä.

Tutkintaosaston tarmokas nuori naistyöntekijä lähetetään kurssille Ranskaan. Pariisissa hänen kameraansa tallentuu muutakin kuin turistinähtävyyksiä. Brittien ulkomaantiedustelu puolestaan salakuljettaa venäläisloikkaria halki Suomen. Operaation varmistamiseksi MI6:n Suomen asemaa johtava lady joutuu käymään kauppaa tutkintaosaston päällikön kanssa.

Jukka Parkkarin 1990-luvun alusta käynnistyneen Suomen vastavakoilua kuvaavan romaanisarjan yhdeksännessä osassa on ehditty vuoteen 2003. Yhteydet tämän päivän Euroopan turvallisuusongelmiin ovat kiistattomat, kuten myös tekijän asiantuntemus tiedustelun maailmasta. Sarjan uutuusteoksessa toimitaan lopulta paitsi väärän lipun, myös Suomenlahden pinnan alla – tämä kaikki Parkkarille ominaisella vakavien tosiseikkojen, kekseliäisyyden ja huumorin yhdistelmällä.

Jukka Parkkari *(s. 1945) on päätoimittaja ja kirjailija, jonka erityisalaa ovat Suomen puolustusvoimien ja turvallisuusorganisaatioiden toiminta. Tunnustuksena merkittävästä tiedonvälitystyöstä hänelle on myönnetty Valtion journalistipalkinto sekä vapaudenristi ja sotilasansiomitali.*

Äkkiä Sirkka ymmärsi jo jonkin aikaa kiinnittäneensä huomiota pariinkin ihmiseen, jotka olivat ilmestyneet hänen näkökenttäänsä varsin usein. Sirkalle valkeni, että hän ei ollut suinkaan ainoa joka varjosti suojelupoliisin tarkastajaa ja tämän ranskalaista rakastajaa. Liikkeellä oli ainakin kaksi muuta. Vanhahko, mutta ketterä nainen ja nuori mies, joka kulki välillä paljain päin, välillä lippalakki väärin päin päässään. Sirkan oli helppo huomata miehen ja naisen toimivan yhteistyössä. Toinen heistä oli aina lähellä rakastavaisia, toinen hiukan kauempana.

Nyt Sirkka olisi kaivannut everstin ohjeita. Sektorinjohtajankin apu olisi kelvannut, mutta eihän siinä voinut käydä Helsinkiin soittelemaan.

Pieniä ihmisiä vakoilun pitkissä varjoissa

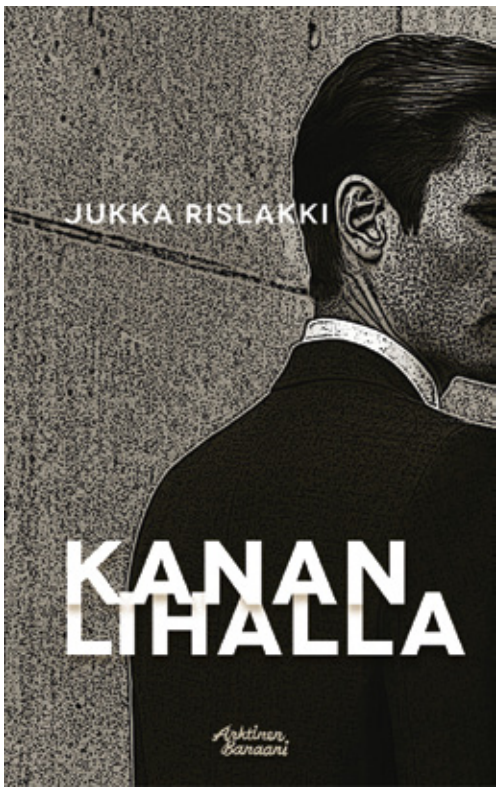

Kansi Asko Künnap
ISBN 978-952-270-298-2
KL 84.2
137 x 217 mm
noin 250 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Jukka Rislakki
Kananlihalla

Amerikkalainen tiedustelumies saapuu kylmimpään vuodenaikaan vähintään yhtä kylmän sodan aikaiseen Helsinkiin ja huomaa pian huoltavansa yksin viisivuotiasta poikaansa. Suomalaissyntyinen vanhahko rouva kertoo balttipakolaisten seniorikodissa nuorelle toimittajalle kaikkiin elämänvaiheisiinsa vaikuttaneesta tiedustelutoiminnasta. Ja miltä näyttääkään elämä reaalisosialististen maiden joukkoon liittyneessä Suomessa?

Pitkän tietokirjauran jälkeen Jukka Rislakki on tehnyt ensimmäisen kaunokirjallisen teoksensa. Hänen jo vuosia sitten hahmottelemansa vakoiluromaani on saanut alkuperäisestä suunnitelmasta poikkeavan muodon: *Kananlihalla* koostuu kolmesta pienoisromaanista, joiden tarinat sivuavat vakoilua, tiedustelua ja salaisen poliisin maailmaa. Ne ankkuroituvat tositapahtumiin Suomen ja suomalaisten liittyessä niihin kaikkiin. Viimeinen kertomus Varsovan liiton Suomesta on toki täyttä fiktiota, mutta sekin nojautuu tukevasti historian opetuksiin.

"Tähtäsin realistiseen, suurentelemattomaan ja todenmukaiseen kuvaan tästä usein kovin dramatisoidusta salaperäisestä maailmasta. Seikkailullisuutta tärkeämpiä ovat vakoilutekniikka ja tunnelmat – stressi, levottomuus, pelot, epäilykset – ja miljöö sekä ihmisen omatunto ja hänen valintansa", Rislakki kuvailee kertomuksiaan.

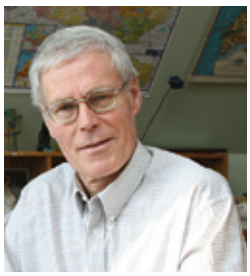

Jukka Rislakki *(s. 1945) on toimittaja ja kirjailija, jolta on julkaistu Suomessa, Baltian maissa, Ukrainassa ja Yhdysvalloissa useita Suomen lähihistoriaa, Baltian maita, Venäjää ja tiedustelutoimintaa käsitteleviä kirjoja. Viimeksi ovat ilmestyneet Paha sektori ja Vorkuta! WSOY:n kustantamina. Rislakki on naimisissa entisen Latvian Suomen suurlähettilään Anna Žiguren kanssa. He ovat asuneet Latviassa Jurmalassa vuodesta 2002. Rislakki toimi Suomen sarjakuvaseuran ensimmäisenä puheenjohtajana 1970-luvun alkupuolella ja on julkaissut pilapiirroksia päivälehti Dienassa.*

Poliisit asentaisivat komeroon kuuntelulaitteen, jolla seurattaisiin, mitä naapurihuoneistossa puhuttiin. Siinä ei ollut kuulemma mitään erikoista eikä mitään pelättävää. Minun ei tarvinnut välittää koko jutusta. Minua ei tarkkailtaisi eikä häirittäisi. Parin viikon välein laitteeseen vaihdettaisiin patterit, mutta se tehtäisiin minun ollessani koulussa. Ensin, heti kun naapuri olisi varmasti poissa kotoa, seinään olisi tehtävä pieniä porauksia. Kun minulla kävi kavereita, komeron oven olisi oltava lukossa ja avaimen piilossa.

Minulta ei tietenkään kysytty mitään. Isä ei yleensäkään tarvinnut muiden mielipiteitä päätöksiä tehdessään. Hän oli mies, jolle ei sanottu vastaan.

Ei vielä todellisia mutta mahdollisia uutisia

Kansi Kari A. Sihvonen
ISBN 978-952-270-290-6
KL 84.2
137 x 217 mm
noin 200 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Vesa Sisättö

Reilua orjakauppaa ja muita tulevaisuuden uutisia

Kuvitus Kari A. Sihvonen

Ennustaminen on vaikeaa, erityisesti tulevaisuuden ennustaminen. Tämä teos on laadittu, jotta kaikki tuleva ei kaatuisi päälle täysin yllätyksenä. Kirjassa käsitellään muun muassa millaista olisi elämä todellisuudessa, jossa Paavo Väyrynen hallitsee elinikäisenä presidenttinä, jossa reilun kaupan orjat luovat hyvinvointia ja someväki kokoontuu omille suviseuroilleen. Synkkiäkin asioita saattaa tapahtua, ihmiskunta voidaan käännyttää Linnunradalta paperittomuuden vuoksi tai maailma tuhoutua, koska joku oli liian monta kertaa väärässä internetissä.

Reilua orjakauppaa -teoksen satiiriset mutta enteelliset uutiset ovat ilmestyneet Vihreä lanka -lehden kolumneina. Aiheet liikkuvat maan ja taivaan välillä ja kokeneen kuvittajan, Kari A. Sihvosen tyylikäs kuvitus visualisoi nämä mahdolliset tapahtumat ytimekkäästi.

Vesa Sisättö *(s. 1969) on espoolainen toimittaja ja kirjailija. Hän on kirjoittanut sekä fiktiota että useita tietokirjoja muun muassa kirjallisuudesta ja historiasta. Sisättö on erikoistunut tieteis- ja fantasiakirjallisuuteen.*

Länsimetron yllättävä sivuvaikutus:

Espoolaisista jo yli puolet robotteja

Kaupunkisuunnitteluviranomaiset myöntävät, että niin sanottu Automaattimatkustaja-hanke on riistäytynyt lopullisesti käsistä. Hanke perustettiin ratkaisemaan ongelmaa, joka syntyi kun automaattimetroa ja pidentyneitä matka-aikoja säikähtäneet espoolaiset hylkäsivät joukkoliikenteen massoittain. Uuteen metroon päätettiin hankkia automaattimatkustajia, jotka aluksi olivat mainosrahoitteisia robotteja: ne matkustivat aamuisin metrolla kaupunkiin ja kuljettivat mainoskylttejä kadulla. Iltaisin robotit palasivat metrolla Espooseen. Myöhemmin roboteille etsittiin muitakin tehtäviä ja kohta niille alettiin rakentaa erityisiä varikkotaloja länsimetron reitin varteen. Metroliikenne kannatti, mutta Espoon väestöpohja muuttui samalla, kunnes tämän vuoden alussa robottien määrä ohitti ihmisten määrän kaupungissa. Tilastojen mukaan Espoon asukkaista 52 prosenttia on nykyään koneellista alkuperää.

”Robottiespoolaiset poikkeavat inhimillisestä kantaväestöstä oikeastaan vain siinä, että heidät on ohjelmoitu käyttämään joukkoliikennettä, siis metroa. Monet uusimmista malleista on varustettu rivitaloasumissovelluksilla ja niitä saa myös burberry-kuvioisina”, kertoo asukasaktiivi Oiva Keinomies Espoon Kyberlahdesta.

Kuva: Kari A. Sihvonen

Seikkailuja ja suuria tunteita Italiassa

Kansi Jaana Viitakangas
ISBN 978-952-270-292-0
KL 84.2
137 x 217 mm
noin 350 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Henriette Sola
Italialainen nimipäiväkalenteri

Sarah kyllästyy työhönsä Lontoon pörssissä, kuin myös niuhoon poikaystäväänsä. Sarah päättää vaihtaa mammonaa palvovan elämänpiiriin tyystin toiseen. Hän lähtee Italiaan isoäitinsä jäljille kiertäväksi kädestäkatsojaksi. Korkokenkäbilettäjä muuttuu paljasjalkaneidoksi. Mutta pystyykö Sarah muuttamaan elämänsä?

On kesä 1975. Sarah, italialaisittain Sarita, matkaa hevosvankkureilla serkkunsa Tomason kyydissä pitkin Italian vanhoillista maaseutua. Paikka kuin paikka ja Sarahin suosio on taattu. Pitkät jonot kiemurtelevat hänen luokseen kädestäkatsottaviksi – kunnes rantakaupungin disco taas houkuttaa pukemaan merkkivaatteet ja perinnehame vaihtuu käärmeennahkatakkiin.

Käsistä katsoessaan Sarah oppii, miten aito elämänvirta kuljettaa ihmisiä. Huima kulttuurimuutos avartaa näkemään maailmaa uusin silmin, mutta yhtä usein Sarah törmää vastustamattomiin hurmureihin – ja joutuu jopa Caprille jet setin joukkoon. Antonio, Fabrizio, Martin, Misha, Tony, Henry... Raamikkaat ja tunteikkaat miehet pistävät Sarahin pään pyörryksiin ja oman itsen etsintä joutuu joka kerta uuteen myllerrykseen. Entä kuka onkaan salaperäinen Paimen, jota Sarahin sydän ei suostu unohtamaan?

Henriette Solan *(s. 1959) kiinnostus kulttuureja ja kansoja kohtaan vei hänet erikoisen harrastuksen, käsientulkinnan pariin, mikä on hänen chick lit -henkisen esikoiskirjansa vahvana juonteena. Sola ihailee etelämaisten huoletonta ja ystävällistä elämäntapaa ja muistuttaa lukijoitaan etsimään romantiikkaa elämän suolaksi.*

Sarah nyökkäsi ja koetti katsella miehen viivoja. Ne olivat säännölliset ja kauniit niin kuin miehen piirteetkin.

”Löydänkö rakkauden?” katsoi mies silmät kysyvinä.

Jos veisin sinut Lontooseen, sinusta alkaisi huutokauppa, joka nousisi miljooniin, mietti Sarah. ”Sydämenviiva on ehjä, ei ole estettä rakkaudelle, tämä puolikuun muotoinen viiva sen yläpuolella antaa taidon puhua naiselle kauniisti, mutta sydämenviiva on hiukan suora, ehkä olet ujo tai haluat palvella ihmiskuntaa rakkaudellasi...” kuuli Sarah latelevansa miehen kättä pidellen. Ei voi olla totta. Tämäkö komistus ujo, hän ajatteli itsekseen.

"Älä luota lastensuojeluun!"

Kansi Asko Künnap
ISBN 978-952-270-297-5
KL 84.2
137 x 217 mm
noin 300 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Marja Toivio
Kuka lasta varjelee

Asianajaja Katariina Elosalon neuvo yksinhuoltajaäidille on tyly: "Älä luota lastensuojeluun, vaikka olisit kuinka väsynyt lapsesi Iinan kanssa!" Kun viranomaiset vetoavat resurssipulaan eivätkä suostu tutkimaan epäiltyä isän tekemää Iinan pahoinpitelyä, Katariina on lopulta ainoa, joka pitää lapsen puolta. Itse hän joutuu osalliseksi perintöriitaan, jossa vanhuksen sukulaiset leimaavat hänet manipuloijaksi ja hyväksikäyttäjäksi.

Nelikymppinen sinkkunainen Katariina on karistanut Helsingin pölyt jaloistaan, paennut asianajotoimiston kiirettä ja ikävää ilmapiiriä Kuusamoon. Mielessä kimaltelevat hanget ja erämaajärvet. Elämänmuutokseen kannusti myös toive perheen perustamisesta pohjoiseen houkutelleen uuden miesystävän kanssa. Mutta pienellä paikkakunnalla on omat kuppikuntansa, joiden kanssa Katariina joutuu napit vastakkain.

Ajankohtaisen aiheensa ohella *Kuka lasta varjelee* on naisen kasvutarina; vaikeudet karaisevat Katariinaa, joka oppii vihdoin pitämään puoliaan ja luottamaan itseensä niin työssä kuin yksityiselämässäänkin.

Kuka lasta varjelee on itsenäinen jatko-osa juristina työskentelevän Marja Toivion kiitosta saaneille *Lastani et tapaa* ja *Lain yläpuolella* -romaaneille. Hän kirjoittaa uudessa romaanissaan asiantuntijan näkökulmasta huoltajuuskiistoista ja pahoinpitelytapauksista, jotka ovat viime aikoina nousseet otsikoihin. Ja tuo ne vaikuttavasti iholle.

Marja Toivio *(s. 1955) on Järvenpäässä asuva juristi ja kirjailija. Perhejuttuja hoitavana asianajajana hän on työskennellyt vuodesta 1990 alkaen. Hänen romaaninsa sijoittuvat suomalaisessa kirjallisuudessa harvoin kuvattuun asianajomaailmaan.*

Työ auttaa sydänsuruihin, hän ajatteli äkeissään ja ryhtyi lukemaan Kirsi Vaarasen jättämiä lastensuojelun muistiinpanoja. Niistä paistoi epäusko kaikkeen äidin kertomaan: "Työntekijöille jäi huoli äidin kiihtyneen mielentilan vaikutuksesta lapseen ja äidin syyttelevästä asenteesta lapsen toista vanhempaa kohtaan. Äitiä ohjeistettiin hakemaan keskusteluapua itselleen ja pohtimaan vanhemmuuden haasteita." Mitä ihmettä! Kirsi Vaaranen epäili entistä miestään heidän yhteisen lapsensa pahoinpitelystä, mutta häntä itseään kehotettiin menemään terapiaan. Jokin tässä mättää!

Italian jalkapallon värikkäät vaiheet

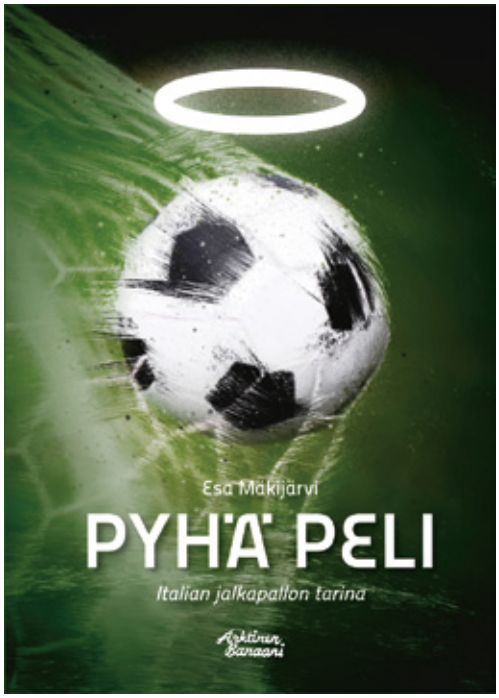

Kansi Asko Künnap
ISBN 978-952-270-257-9
KL 79.31
155 x 217 mm
216 sivua, neliväriliite
lankasidottu, kovakantinen

Esa Mäkijärvi

Pyhä peli – Italian jalkapallon tarina

Italia on ristiriitojen maa. Se on toimimaton valtio, joka kärsii muun muassa rikollisuudesta ja työttömyydestä. Se on lamasta kärsivä talousmahti. Italia on Euroopan merkittävimpiä maita, mutta sillä ei ole juuri poliittista vaikutusvaltaa tai kansainvälistä uskottavuutta.

Vaikka Italia on jatkuvassa myllerryksessä, sen jalkapalloliiga Serie A on säilyttänyt korkean tasonsa. Italialainen jalkapallo on lukeutunut pitkään maailman parhaisiin ja on ollut muiden maiden ihailun ja arvostuksen kohde. Vain Brasilian ja Saksan kaltaiset urheilumahdit yltävät kokonaiskuvassa sen tasolle.

Pyhä peli – Italian jalkapallon tarina kertoo Italiasta ja sen kansallispelistä. Se on jatkoa teokselle *Valkoinen baletti – kirjoituksia Real Madridista* (Arktinen Banaani 2014), joka oli Vuoden urheilukirja -ehdokas.

Pyhä peli – Italian jalkapallon tarina on ensimmäinen aiheesta suomeksi kirjoitettu kirja. Sen tavoitteena on saada lukija kiinnostumaan Italiasta ja auttaa häntä etsimään lisätietoa. Italiaa pintapuolisesti tutkimalla sitä päätyy helposti vihaamaan. Tarkemmalla tutustumisella sitä on kuitenkin pakko rakastaa.

Esa Mäkijärvi *(s. 1984) on helsinkiläinen kirjailija ja toimittaja. Hänen viimeisin tietokirjansa on Pomon lumo – Bruce Springsteenin tarina. Mäkijärvi on kirjallisuuden moniottelija, joka on myös julkaissut viisi runoteosta. Hänen ensimmäinen romaaninsa Vieraita ilmestyi syksyllä 2015.*

Juventus on Italian tunnetuin jalkapalloseura, jolla on eniten kannattajia ja vihaajia. Kuvassa Juventuksen kokoonpano ennen Mestarien liigan finaalia keväällä 2015. © Julicos | Dreamstime.com

101 elämää suurempaa viskiä

ISBN 978-952-270-308-8
KL 68.2
115 x 185 mm
noin 220 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Ian Buxton

101 Kuolematonta viskiä joista olet aina unelmoinut

Suomentanut Jussi Rokka

Mehukkaita tarinoita tarunhohtoiseen maineeseen nousseista viskeistä, kutkuttavia anekdootteja mallastisleiden parissa puuhailevista henkilöistä ja kaupan päälle vielä listaus kuolemattomista pullotteista loistavien kuvien kera. Kirja, joka kuuluu jokaisen viskistä ja tuon jalon juoman ympärillä elävästä kulttuurista pitävän kirjastoon: *101 Kuolematonta viskiä, joista olet aina unelmoinut.*

Ian Buxtonin uutuusteos avaa vihkiytyneellekin alan harrastajalle aiemmin tuntemattomia viskimaailman aarrekammion holveja. Kirja paljastaa, miksi juuri nämä 101 viskiä ovat erityisiä, mielikuvitusta kiihottavia – ja osa niistä jopa äärimmäisiin huutokauppatarjouksiin vievällä tavalla himoittuja.

101 Kuolematonta viskiä kertoo saavuttamattomien unelmaviskien lisäksi pullotteista, joista pääsee yhtä lailla nauttimaan aivan tavallinenkin kuluttaja. Tarunhohteisuutta leijuu myös monen Suomessa helposti saatavilla olevan viskin ympärillä.

Täkäläistä lukijaa ajatellen on Ian Buxton laatinut kirjan suomalaiseen laitokseen jälkikirjoituksen, jossa hän kertoo omasta suhteestaan Suomessa juuri nyt voimakkaasti kehittyvään viskinvalmistukseen.

Ian Buxton *(s. 1953) on työskennellyt viskialalla liki 30 vuotta ja saanut Skotlannin viskiteollisuuden korkeimman kunnianosoituksen, Keeper of Quaich -arvonimen. Glenmorangien markkinointijohtajan tehtävistä vapaaksi konsultiksi siirtynyt Buxton on työskennellyt useiden tislaamoiden apuna, mm. tukemassa suomalaisen Teerenpelin liiketoimintaa ja vientimarkkinointia. Hän kirjoittaa säännöllisesti juoma-alan luetuimpiin julkaisuihin. Kirjoja hän on julkaissut vuodesta 2002 lähtien ja Britannian myydyin viskikirja vuosina 2010, 2011, 2012 ja 2013 on ollut hänen 101-sarjan kirjansa.*

Tallinnan Baarimies on nyt myös viinimies

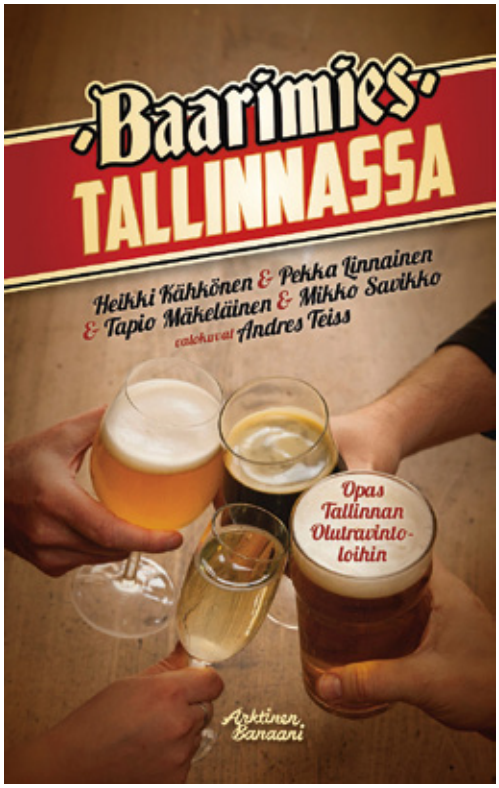

Kansi Asko Künnap
ISBN 978-952-270-237-1
KL 68.2
115 x 185 mm
noin 220 sivua, neliväriä
lankasidottu, kovakantinen

Heikki Kähkönen – Tapio Mäkeläinen – Pekka Linnainen – Mikko Savikko

Baarimies Tallinnassa

Valokuvat Andres Teiss

Tallinnan-kävijöiden perusoppaaksi muodostuneen *Baarimies Tallinnassa* -opaskirjan uudistettu laitos esittelee etelänaapurin pääkaupungin parhaat olut- ja viinipaikat sekä pureutuu syvälle käsityöoluiden makurikkaaseen maailmaan. Baarimies jatkaa väsymätöntä kulkuaan Tallinnan vanhankaupungin ja Kalamajan trendikkäissä olutpubeissa sukeltaen välillä viinikellareiden syövereihin ja lähiöiden hämyisiin kuppiloihin.

Baarimies Tallinnassa esittelee noin 100 kaupungin mielenkiintoisinta olutkuppilaa. Mukana kirjassa ovat uutuutena viiniravintolat, vinoteekit, olut- ja viinikaupat sekä kauan kaivatut kartat, joiden avulla on helppo suunnistaa keitaalta toiselle. Matkaa tehdään jalan, ratikoilla ja trollibusseilla.

Baarimiehen kumppanina on usein tuttavallinen seuramies, jonka kanssa havainnoidaan Tallinnan vauhdilla muuttuvaa ravintolamaailmaa ja kaupunkikuvaa. Ydinkeskustasta siirrytään jouhevasti vanhoihin lähiöihin sekä uusille asuma-alueille hälventäen esikaupunkeja kohtaan tunnettuja ennakkoluuloja. Virolainen arki ja juhla yhdistyvät turistien loputtomaan virtaan heijastaen ajan henkeä baarien ja niiden tarjonnan kautta.

"Mikään ei ole niin pysyvää kuin jatkuva muutos", Baarimies toteaa ja siemaisee oluen sekä maistaa suolaisen palasen kiluleivästään. Samalla hän pohtii, mihin veisi mielitiettynsä lasilliselle viiniä – vanhankaupungin holviravintolaan takkatulen ääreen vaiko trendikkääseen viinibaariin tai -kahvilaan.

Teoksen tekijät ovat Viron historian, kulttuurielämän sekä ruoka- ja juomakulttuurin moniottelijoita, aitoja Baarimiehiä. ***Heikki Kähkönen*** *(s. 1963), toimittaja ja Olutliiton puheenjohtaja. Yksi Suomen arvostetuimmista olutkirjoittajista ja Viron oluttrendien tuntija.* ***Pekka Linnainen*** *(s. 1956), yrityskonsultti. Paikallis- ja ravintolahistorian tietopankki, joka tuntee Tallinnan kuin omat taskunsa yli 30 vuoden ajalta.* ***Tapio Mäkeläinen*** *(s. 1958), tietokirjailija ja Tuglas-seuran kulttuurisihteeri. Kulttuurihenkinen olutmies, joka on opastanut Virossa yli 120 000 suomalaista turistia.* ***Mikko Savikko*** *(s. 1953), The Baltic Guide -lehden päätoimittaja. Ravintola-ammattilainen, jolle baarit ovat sosiaalisen toiminnan keskipisteitä. Virolaisen keittiön tuntija.* ***Andres Teiss*** *(s. 1970), valokuvaaja. Tallinnan baarien väsymätön havainnoija ja kulttuurihistorian tallentaja.*

Maukasta ja ravitsevaa rahattomalle

Kansi Lotta Salonen
ISBN 978-952-270-302-6
KL 68.25+
174 x 232 mm
noin 120 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Jonna Pulkkinen – Marko Mustonen
Huorapata ja muita höyhtyäläisiä perinneruokia

Lama-ajan Suomessa 1990-luvulla ei monella ollut töitä eikä näin ollen rahaakaan, mutta syödä silti piti. Silloin kokattiin sitä, mitä kaapista löytyi. Joskus se oli pelkkää juustoa, joskus kissanruokaa, mutta neljän höyhtyäläisen nuoren miehen kekseliäisyydellä kaikesta sai maistuvaa. Niin syntyivät huorapata, abopata ja huorikas, joiden avulla ruokakomeron pohjalta löytyneet rippeet saivat uuden jalostuneen muodon.

Lähes 30 vuotta myöhemmin tilanne ei ole juurikaan muuttunut; yhä täytyy syödä. Pientä edistystä on ainesten suhteen kuitenkin tapahtunut, sillä höyhtyäläistä kekseliäisyyttä ei enää hyödynnetä kissanruoan maustamisessa, mutta monet muut niukkuusvuosien ruokalajit esitellään entistä maukkaampina versioina.

Huorapata ja muita höyhtyäläisiä perinneruokia on jokapojan marttakirja, kaapinjämiä hyödyntävä tähdeopas, jonka ohjeilla vähemmän on enemmän, etenkin hyvässä seurassa. Näillä resepteillä valmistuu hyvää ja maittavaa ruokaa edullisista raaka-aineista, ruoan rippeistä ja joissain tapauksissa jopa muistakin kuin alennustarroilla merkityistä pakkauksista – ainakin palkkapäivänä tai päivärahan tultua tilille.

Jonna Pulkkinen *(s. 1977) on oululainen tietokirjailija, joka tunnetaan alkoholijuomia ja -kulttuuria käsittelevistä teoksistaan. Hän on julkaissut mm. teokset Jaloviinasta, kieltolaista ja long drinkeistä. Huorapata ja muita höyhtyäläisiä perinneruokia on Pulkkisen toinen keittokirja keväällä 2016 julkaistun Viinakeittokirjan jälkeen.*

Marko Mustonen *(s. 1967) on paljasjalkainen höyhtyäläinen, joka on työskennellyt eri puolilla Suomea ja Eurooppaa. Tällä hetkellä hän toimii ravintoloitsijana Oulussa. Kokkaamisen lisäksi Mustosen intohimoja ovat jalkapallo ja rockmusiikki.*

Mitä näemme kun katsomme

Kansi Tom Pesch
ISBN 978-952-270-246-3
KL 75.1
153 x 155 mm
noin 120 sivua, nelivärinen
lankasidottu, kovakantinen

Tom Pesch
Kuvan anatomia

Sommitteluoppi on kuvien tekemisen kielioppi. Samalla tavalla kuin kirjailija tarvitsee käsityksen käyttämänsä kielen rakenteesta ja toiminnasta, tarvitsee valokuvaaja, kuvanveistäjä tai graafikko ymmärryksen siitä, miten kuvia luetaan ja millaisilla tavoilla kuvat vaikuttavat katsojiin.

Kuvan anatomiassa tutkitaan kuvan ja katseen suhdetta. Kuvataiteen klassikkoteosten avulla havainnollistetaan toimivan sommittelun olemusta. Kirjassa pyritään löytämään objektiivisia lainalaisuuksia sommittelusta ja vastaavasti välttämään kuvien sisällön tulkitsemista.

Kuvan anatomia on jaettu viiteen lukuun: Valo ja varjo, Kuvan koostumus, Kuva-alan rajaaminen ja jakaminen, Kohteiden sijoittelu ja massoittelu sekä Värien rinnastaminen. Yleistajuinen teos yhdistelee uusinta tutkimustietoa jo kauan tunnettuihin taiteen lainalaisuuksiin. Lisäksi kirjassa esitellään kuvallisen ilmaisun perussanastoa, joka jokaisen visualistin tulisi hallita. Teos soveltuu oppi- ja käsikirjaksi.

Tom Pesch *(s. 1980) on turkulaistunut sekatyöläinen, joka henkensä pitimiksi opettaa taideaineita ja suomentaa. Hän on valmistunut muotoilijaksi ja opiskellut taidehistoriaa, mutta kuvataiteilijana hän on itseoppinut. Kuvan anatomia on hänen esikoiskirjansa. Vapaa-ajallaan hän harrastaa lautapelien suunnittelua ja eksymistä.*

Värilämpötila

Jokaisella valolla on oma nk. *värilämpötilansa*. Värilämpötilan mittayksikkö on Kelvin (K).

Pilvien läpi siivilöityvä auringonvalo vaikuttaa meistä kaikkein luonnollisimmalta ja valkoisimmalta valolta. Suora auringonvalo vaikuttaa hieman keltaisemmalta ja lämpimältä. Useimpien keinovalojen väri on huomattavasti lämpimämpää kuin auringonvalo.

Erilaisten värilämpötilojen vuoksi luonnon- ja keinovalon sekoittaminen kuvassa on vaikeaa. Kuvan valonlähteiden lämpimyys tai kylmyys vaikuttavat korostuvan. Alla oleva valokuva on digitaalisesti värimääritelty luonnonvalon (vasen) ja hehkulampun mukaan.

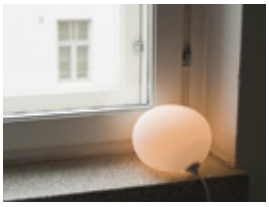

12

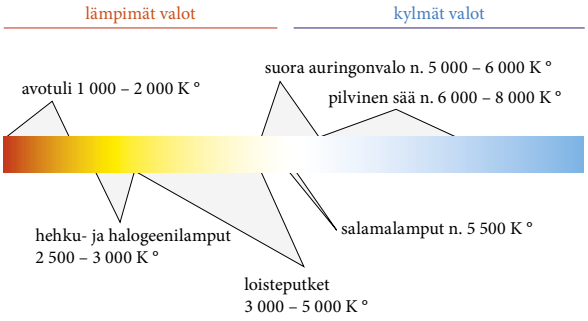

Kameroiden salamalamput on luotu vastaamaan auringonvalon värilämpötilaa, ja siksi salaman väri vaikuttaa sisätiloissa usein siniseltä. Salaman tärkein käyttötarkoitus onkin kirkkaassa auringonpaisteessa, jossa sillä voidaan tasoittaa jyrkkiä valon ja varjon kontrastieroja. Salaman valoa voidaan myös sävyttää värillisten kalvojen avulla esimerkiksi vihertäväksi, jolloin se vastaa paremmin joidenkin loisteputkivalojen väriä.

13

Uusi versio suomalaisen sarjakuvaopetuksen perusteoksesta

Kansi Ilpo Koskela
ISBN 978-952-270-229-6
KL 74.11 ja 85.32
215 x 257 mm
208 sivua, nelivärinen
lankasidottu, kovakantinen

Ilpo Koskela
Uusi Sarjakuvantekijän oppikirja

Uusi Sarjakuvantekijän oppikirja on Ilpo Koskelan, kokeneen ja palkitun tekijän laatima katsaus sarjakuvien tekemisen kiehtovaan maailmaan. Tämä teos on suurelta osin uusi versio perustuen vuonna 2010 julkaistuun ja nyt jo loppuunmyytyyn, saman tekijän sarjakuvaoppikirjaan.

Uudessa Sarjakuvantekijän oppikirjassa perehdytään tehokkaasti perusasioihin aina ideoinnista ja käsikirjoittamisesta sarjakuvan suunnitteluun, luonnosteluun, piirtämiseen ja värittämiseen – tietotekniikkaa unohtamatta. Lisäksi kirjassa esitellään uusia, kehittyneitä työtapoja ja kerrotaan tekijänoikeuksista, kustantamisesta ja markkinoinnista. Opas sisältää harjoitustehtäviä.

Ilpo Koskelan *(s. 1958) sarjakuvia on julkaistu suomalaisissa lehdissä jo 30 vuoden ajan. Koskela on julkaissut kahdeksan sarjakuva-albumia, joita on käännetty useille kielille. Oppikirjamuotoisia teoksia hän on laatinut kolme. Koskela on opettanut sarjakuvaa Oulun taidekoulussa 14 vuoden ajan ja vetänyt useita alan kursseja sekä luentosarjoja niin Suomessa kuin ulkomailla.*

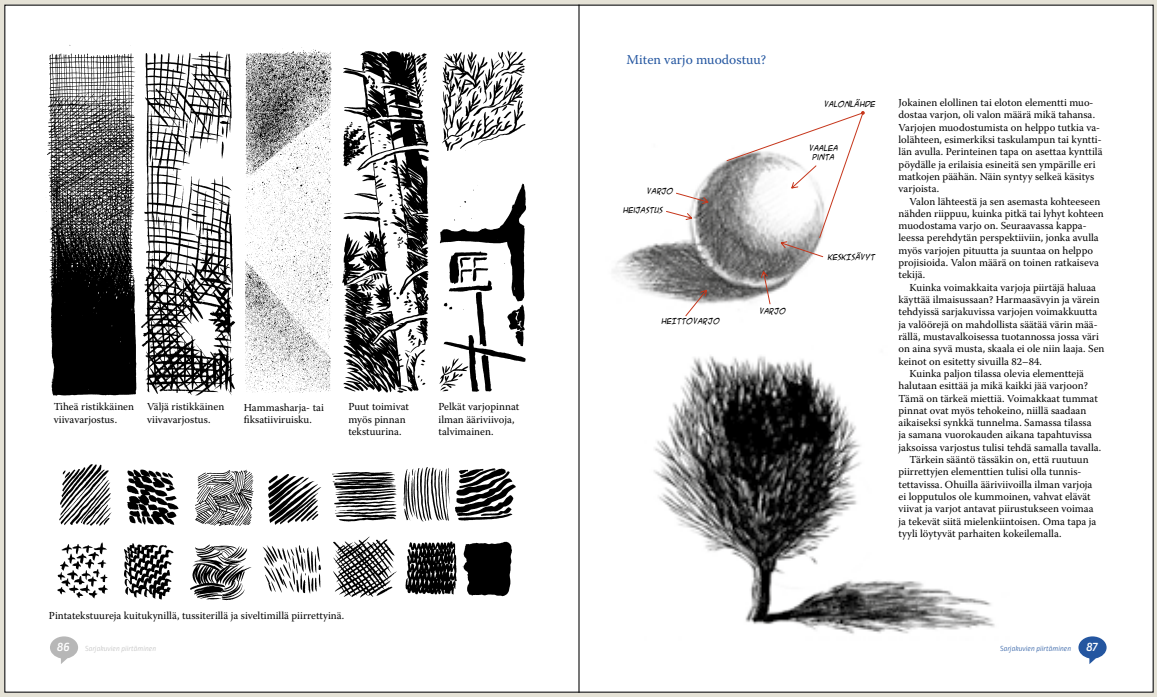

Tarina mielikuvituksen voimasta

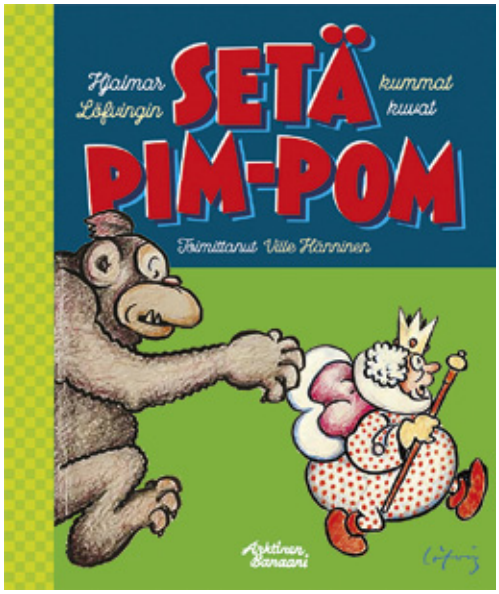

Kansi Samppa Ranta
ISBN 978-952-270-293-7
KL 74.9 ja 85.32
215 x 257 mm
112 sivua, osittain neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Ville Hänninen (toim.)
Setä Pim-Pom – Hjalmar Löfvingin kummat kuvat

Hjalmar Löfving (1896–1968) kuului suomalaisen sarjakuvan, animaation ja lastenviihteen pioneereihin. Tunnetuimman hahmonsa Olli Pirteän lisäksi Löfving piirsi Pörröpää-Iivaria, Pekka Pontevaa, Tommi Typykkää, Mikko Tarmokasta – ja kirjaimellisesti kymmeniä muita sarjakuvia.

Setä Pim-Pom – Hjalmar Löfvingin kummat kuvat avaa ikkunan aikaan, jolloin lastenlehtiä luettiin innokkaasti ja niiden kehittävään ja sivistävään vaikutukseen uskottiin. Pilapiirtäjänä aloittaneesta Löfvingistä tuli nopeasti Suomen tuotteliain lastenpiirtäjä. Hyväntuulisten ja viivaltaan persoonallisen pyöreiden sarjakuvien lisäksi hän loihti kuva-arvoituksia lehtien tehtäväsivuille, esiintyi Suomen ensimmäisissä lasten TV-ohjelmissa kuten Niksulan TV:ssä ja kiersi tapaamassa lapsia Säästöpankin Lipas-setänä.

Sarjakuvamuseo ry on tuottanut Löfvingin urasta taidenäyttelyn, joka nähdään tänä ja ensi vuonna useissa Suomen gallerioissa ja museoissa.

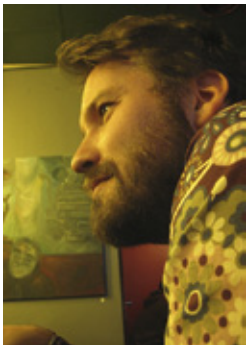

Ville Hännisen *(s. 1976) monialaiseen tuotantoon kuuluu mm. Sarjatulta! – Sota-ajan suomalaiset pilapiirrokset ja sarjakuvat Jussi Karjalaisen kanssa. Teos oli Suuren Journalistipalkinnon ehdokkaana vuonna 2015.*

Hjalmar Löfving: Pipu ja Papu. Pääskysen Joulukontti 1952.

Hjalmar Löfving avusti Suomen säästöpankkiliiton Lipas-lehteä sarjakuvin ja kuvituksin. Lehdellä oli lapsille Lipas-kerho, jonka keulakuvana Löfving eli Lipas-setä toimi.

Fingerporin kuohuvat vuodet

ISBN 978-952-270-258-6
KL 85.32
215 x 257 mm
128 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

ISBN 978-952-270-294-4
KL 85.32
215 x 257 mm
128 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Pertti Jarla
Fingerporin koko kuva 3
Fingerporin koko kuva 4

Kolmatta *Fingerporin koko kuva* -kokoelmaa koristaa sekatyömies Allan Kurman rento olemus. Oluen ystävä Allan nauttii säännöllisesti Fingerpanimon tuotteita. Vuonna 2010 ravintola Plevnan panimomestari Sam Viitaniemi loi oman, keskiolutvahvuisen versionsa Fingerpori-oluesta, jota nautittiin hartaudella ympäri Suomea niin kauan kuin ensimmäistä ja toistaiseksi viimeistä keittoa riitti.

Fingerporin koko kuva 3 -teoksessa juomahistoriallisten muisteluiden ohella Pertti Jarla kertoo, miten hänen sarjansa oheistuotteiden markkinat käynnistyivät toden teolla. Mikä tärkeintä, kolmas *Fingerporin koko kuva* -teos sisältää kaikki Fingerpori-stripit neliväriseinä vuodesta 2009 vuoteen 2010.

Neljännen *Fingerporin koko kuva* -kirjan kannessa poseeraa lääninpervo Asko Arimo Vilenius, hahmo jota olisi helppo rakastaa ellei samalla tuntisi vahvaa iljetystä Askon vapaasti pirskahtelevaa libidoa kohtaan.

Fingerporin koko kuva 4 -teoksen avaavassa haastattelussa Pertti Jarla muistelee koko kansan suosikeiksi kohonneiden hahmojensa syntyhistoriaa. Lisäksi *Fingerporin koko kuva 4* sisältää kaikki sarjan stripit neliväriseinä vuodesta 2011 vuoden 2012 puolelle.

Pertti Jarla *(s. 1971) on pääosin itseoppinut humoristi ja sarjakuvataiteilija. Viimeisten kymmenen vuoden aikana hän on saanut kokea kansansuosion huiput ja heilahdukset perinpohjaisesti. Suomen kansa on ottanut Fingerporin omakseen, mikä näkyy hyvin esimerkiksi vuoden myydyimpien sarjakuvakirjojen listalla.*

Kohuvieraita Fingerporissa!

ISBN 978-952-270-230-2
KL 85.32
174 x 247 mm
100 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Pertti Jarla ym.

Lööppi-Fingerpori – Skuuppeja ja hirviöitä

© Ilpo Koskela

Suosittu Fingerpori-minialbumien sarja saa jatkoa. Pertti Jarlan teosten ohella *Lööppi-Fingerporissa* julkaistaan myös muiden Suomen parhaiden sarjakuvantekijöiden tuotantoa. Nyt teemana on aina ajankohtainen julkisuus, jota ruoditaan eri kuvakulmista lähes 20 tekijän voimin.

Teoksen päätarina *Kauhu syvältä* marssittaa Fingerporin kaduille jättihirviön, joka riehumisensa ohella paljastaa, millaisia kammotuksia tolkun fingerporilaiset ovatkaan toisiaan kohtaan. *Lööppi-Fingerpori* tarjoaa myös mm. Petri Hiltusen, Ilpo Koskelan ja Aapo Rapin näkemykset Jarlan luomasta ihmekaupungista. Tiedotusvälineiden kirkasvaloissa toistuvasti hehkuva kaupunginjohtaja Homelius loistaa jälleen keskeisenä henkilönä myös muiden laatimissa tarinoissa.

Lööppi-Fingerpori on iskevä hupijulkaisu, joka näyttää Suomen ja suomalaisuuden uudessa valossa. Suositut sarjakuvahahmot eivät lopulta eroa paljoakaan "tosielämän" julkimoista.

© Pertti Jarla

Raid tarjoaa kylmän kyydin

ISBN 978-952-270-259-3
KL 85.32
174 x 247 mm
96 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Harri Nykänen – Jussi Piironen
Raid ja mustempi lammas

Armoton mutta reilu roisto Raid ja pitkän linjan petos- ja omaisuusrikollinen Nygren ajavat vanhalla Mersulla halki Suomen kohti pohjoista, perässään sekä konnia että poliiseja. Ajojahtiin lähtevät myös rikoskomisario Jansson ja hänen naisiin menevä työkumppaninsa Huusko. Vain Nygren ja Raid tietävät mikä on verisen matkan tarkoitus ja päämäärä.

Kirjoista, teatterista, televisiosta ja elokuvasta tuttu Raid tulee nyt sarjakuvana. Hahmon luoja, pitkän tien rikostoimittajana kulkenut Harri Nykänen (s. 1953) tietää niin alamaailman kuin poliisinkin toimintatavat. Hän kirjoittaa tarinoita, joissa jäyhän Raidin rinnalla liikkuvat omalaatuisimmatkin hämärän hahmot tuntuvat täysin uskottavilta. Toistaiseksi kymmenen kirjan mittainen *Raid*-sarja on hänen tunnetuin työnsä kirjailijana. Sen ohella Nykänen kirjoittaa kahta muuta dekkarisarjaa, *Arielia* sekä *Johnny & Banzoa.*

Jussi Piironen *(s. 1982) on rikossarjakuviin erikoistunut huipputason ammattilainen. Hän on aiemmin piirtänyt mm. italialaisiin giallo-elokuviin pohjaavan sarjakuvateoksen Yö huutaa armoa yhdessä käsikirjoittaja Hannu Kesolan kanssa. Teos julkaistiin Amerikassa, minkä ansiosta kuuluisa kauhu- ja jännityskirjailija Joe R. Lansdale otti yhteyttä Piiroseen. Hän sai sarjakuvitettavakseen Lansdalen Hap & Leonard -romaanisarjan.*

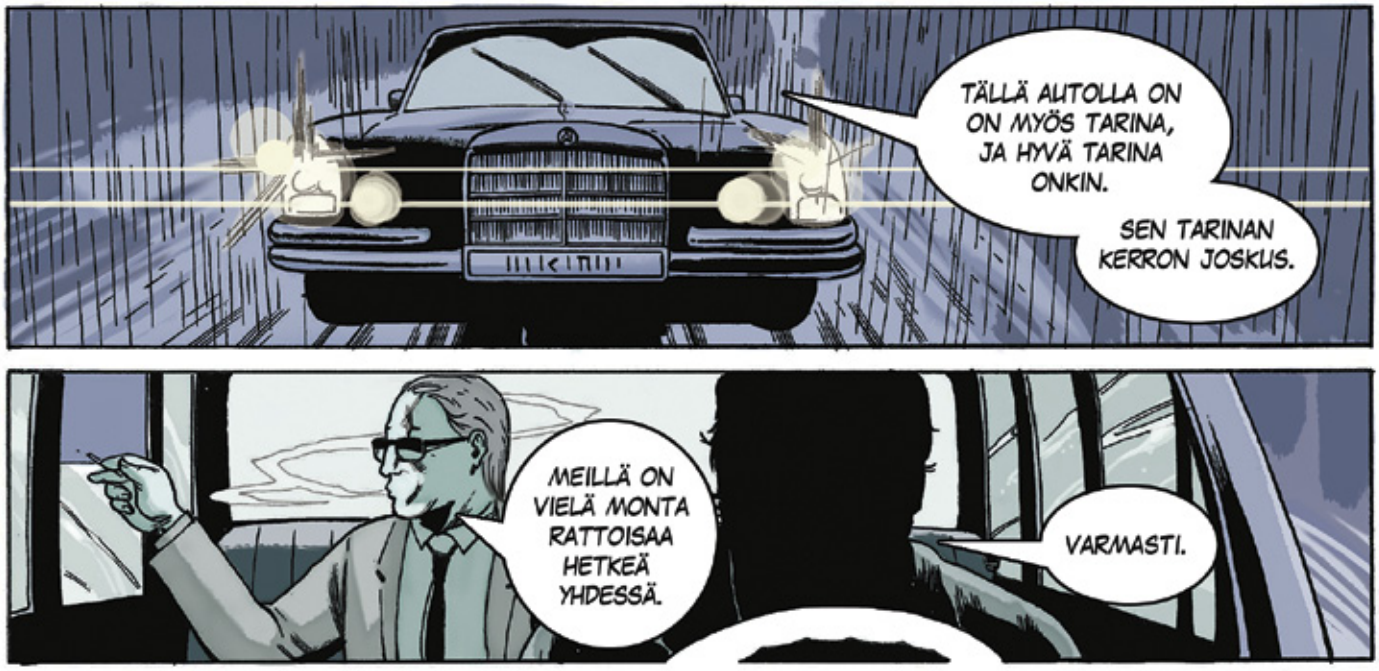

Finn Noirissa maan kylmä syli on aina avoin murhatulle

ISBN 978-952-270-282-1
KL 85.32
174 x 247 mm
64 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Ossi Hiekkala
Nimettömien hautojen maa

Suomalaisella rikoksella on omat kansalliset ja karut piirteensä. Tehdään pieniä kilikalikeikkoja ja suunnitellaan suuria, usein alkoholin innoittamana. Välillä käydään tietysti saunomassa koko konnaporukalla – ja toivotaan, ettei tehdä sitä viimeistä erhettä joka vie saunan taakse. Sen keikan jälkeen ei ruumista lämmitä enää tiukinkaan hikilöyly.

Finn Noir -tyylissä meno on yhtä mustaa kuin kansainvälisissä esikuvateoksissa. Mutta Finn Noir ei sisällä pelkästään kuumia autoja, kylmiä gangstereita ja nopeita naisia, vaan mukana on aina myös inhimillinen piirre. Vaikka viattomia henkilöitä ei tarinoissa olisikaan, joku joutuu aina kärsimään rikosten seuraukset.

Nimettömien hautojen maa -teos sisältää kolme kovaksikeitettyä sarjakuvakertomusta. Virheistä sakotetaan täysin panoksin, murha ei vanhene koskaan ja kosto pysyy kylmänä kunnes hauta on täytetty. Mukana on myös materiaalia sarjojen synnystä, kuten sivuluonnoksia.

Ossi Hiekkala *(s. 1975) on työskennellyt oman Archipictor-toiminimensä puitteissa vuodesta 2005 lähtien. Häntä ovat työllistäneet mainostoimistot, kirjakustantamot ja kymmenet muut eri tahot. Hiekkala suosii realismia ja sen rajoilla pyörivää tyyliä. Nimettömien hautojen maa on hänen ensimmäinen sarjakuvateoksensa.*

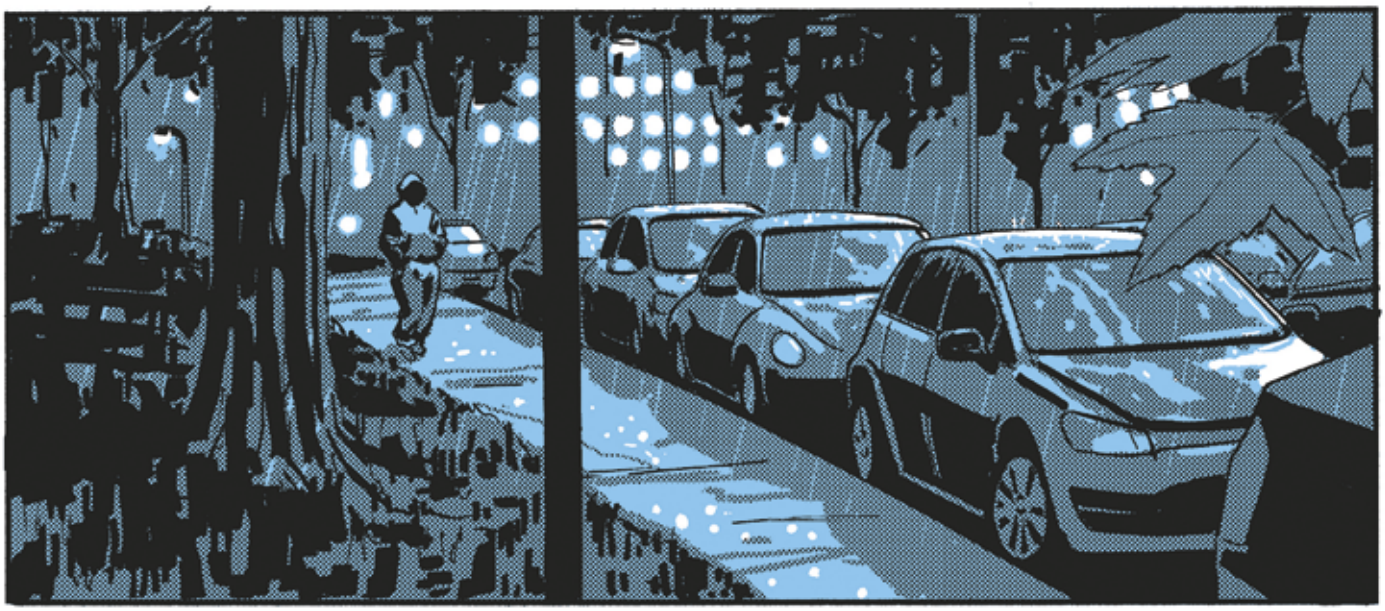

Salainen sukellus sotaisella Suomenlahdella

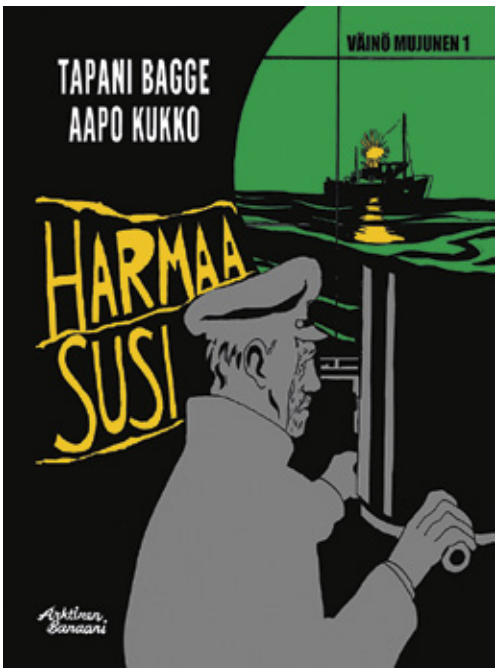

ISBN 978-952-270-291-3
KL 85.32
153 x 207 mm
48 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Tapani Bagge – Aapo Kukko
Harmaa susi

Heinäkuussa 1943 päämajan valvontaosasto lähettää luutnantti Mujusen salaiseen sukellusveneoperaatioon Viron rannikolle. Eletään toisen maailmansodan ratkaisun hetkiä. Vain harvalla on tietoa siitä, mitä lähimpinä kuukausina tulee tapahtumaan. Sukellusveneen miehistö alkaa tapella keskenään jo lähtölaiturilla. Tilanteen vakauttaa aluksen päällikkö, kapteeniluutnantti Ulf Larsson, joka tunnetaan lempinimellä Harmaa susi. Lyhyeen merimatkaan mahtuu runsaasti uhkaa...

Valpon ylietsivä Väinö Mujunen on kirjailija Tapani Baggen kehittämä hahmo. Mujusen vaiheita 1930- ja 1940-lukujen Suomessa on kuvattu Baggen historiallisessa "värisarjassa" *Valkoinen hehku*, *Sininen aave*, *Musta pyörre* ja *Punainen varjo*. *Harmaa susi* on Mujusen ensimmäinen sarjakuvamuotoinen seikkailu.

Aapo Kukko *(s. 1991) on taidokas sarjakuvakertoja, jolta syntyi jo lukiovuosina kolmeosainen sarjakuvaeepos U-255 – Sukellus pohjoisessa. Lisäksi Kukolta on ilmestynyt Mikko Mustasaaren kanssa toteutettu lännenalbumi Aave Stream Cityssä, sekä ihmiskohtaloita sodan varjossa käsittelevä lyhyiden sarjakuvatarinoiden kokoelma Riekaleita (Arktinen Banaani 2015).*

Kaikki on sallittua somessa ja ihastumisessa

ISBN 978-952-270-307-1
KL 85.32
153 x 217 mm
340 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Milla Paloniemi

112 Osumaa – Sarjakuvataiteilijan päiväkirja

Sattuvaa realitysarjakuvaa ihmissuhdesotkuista, rakkaudenkaipuusta, Tinderistä ja naiseudesta nyky-Suomessa. Elämä ja ihmiset kolhivat, henki ja ruumis kokevat kovia. *112 Osumaa – Sarjakuvataiteilijan päiväkirja* näyttää, ettei tunteita voi padota kuin hetkeksi. Puroista kasvaa tsunameja, jotka paiskovat pientä ihmistä mielen mukaan. *112 Osumaa* on ryöpsähtelevä, vuoden mittainen syöksy halki tunteiden risukasan. Kirjan päähenkilö Milla on nuori itsenäinen nainen, jonka elämä vaihtelee suuntaansa rivakkaan tahtiin.

Nykyään ihmiset, jopa suomalaiset ovat sosiaalisempia kuin koskaan ennen. Opiskelujen ja työnteon ohessa Milla käyttää ahkerasti internetin tarjoamia mahdollisuuksia löytää kumppani, joko sielun täydentäjä tai ainakin hyvän mielen tuottaja. Tulokset ovat vaihtelevia, osa katoaa koneeseen ja toiset häipyvät muuten takavasemmalle. Etsintä jatkuu.

Milla kokee vahingossa myös henkilökohtaisen rakennemuutoksen, joka on vähällä koitua kohtalokkaaksi. Mutta pohjalaisella sisulla hän puskee eteenpäin, läpi harmaiden päivien ja armottoman arjen.

Milla Paloniemi *(s. 1983) tunnetaan Kiroilevan siilin luojana, mutta hän ylläpitää myös erittäin suosittua En vaan osaa! -sarjakuvablogia. Siellä Paloniemi kirjaa tarkasti todellisuutta muistuttavat hetket sarjakuvaryöpsähdyksiksi. 112 Osumaa on rehellinen ja elämänkarhea kooste hänen blogisarjakuvistaan täydennettynä ennennäkemättömillä tarinoilla.*

Metsänjengi kertoo paljon myös tekijästään

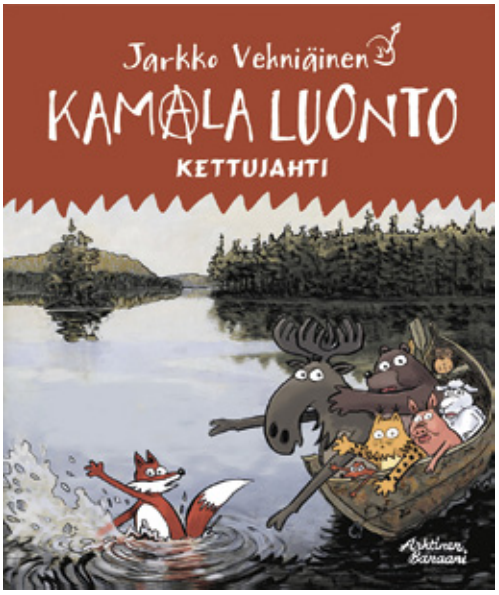

ISBN 978-952-270-260-9
KL 85.32
215 x 257 mm
64 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Jarkko Vehniäinen
Kamala luonto: Kettujahti

Kamala luonto teki vuosia kestäneen nousukiidon, mutta lentoon päästyään se otti pysyvän paikan kotimaisen strippisarjakuvan huipulla. Sarjan keskiössä olevat kaverukset ilves ja kärppä muodostavat toisaalta hellyttävän, toisaalta luontonsa mukaan käyttäytyvän, saaliinhimoisen petokaksikon. *Kamalaa luontoa* leimaakin sen metsäisen maailman jakautuminen syvämietteisyyteen ja ronskin raadolliseen huumoriin – ja kukapa hampaatonta sarjakuvaa kaipaisi.

Valikoidessaan strippejä syksyn 2016 *Kamala Luonto* -kirjaan *Kettujahti*, sarjan tekijä Jarkko Vehniäinen huomasi, että tuleva kokoelma on tähän asti ilmestyneistä henkilökohtaisin, lähes päiväkirjamainen katsaus hänen oman elämänsä iloista ja suruista. "Monissa stripeissä käsitellään esimerkiksi heittäytymistä elämän kannateltavaksi vailla pelkoa. Rohkeutta hypätä", Vehniäinen tuumii uutuudestaan.

Suosikkihahmoksi noussut kettu on mainio esimerkki ennakkoluulottomasta heittäytyjästä, jonka surkeimmasta kurjuuden alhosta myönteiseksi kääntyvä ajattelu saa sen vaikka kävelemään vetten päällä. Vehniäinen toivookin, että lukijat onnistuisivat löytämään oman henkisen kettunsa. Vaikka luonto voi olla varsin kamala, on hyvä muistaa, että sarjan kantava voima on sen hirtehiseen huumoriin liittyvä puhdas elämänilo.

Jarkko Vehniäinen
(s. 1973) on piirtänyt julkkisaiheisia sarjoja edesmenneeseen Suosikki-lehteen ja julkaissut albumeita Raamatun henkilöistä, mutta nykyisin hänet työllistää Kamala luonto -sanomalehtisarjakuva. Jyväskylässä asuva Vehniäinen tekee myös pilapiirroksia ja harrastaa jenkkiautoja.

Työelämän suuri selviämisopas on jälleen päivitetty

ISBN 978-952-270-261-6
KL 85.32
215 x 257 mm
64 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Ilkka Heilä
B. Virtanen: Eväät on syöty

Ilkka Heilä osuu aina ajankohtaisiin aiheisiin ja tottahan on, että työelämän paineet vaikuttavat vuosikymmenestä toiseen kovin samansuuntaisilta. B. Virtasella siis riittää sekä vanhoja että uusia ystäviä, vaikkei hän kohtalon kolhimassa roolissaan sitä aina itse tietäisi.

Tällä kertaa Virtasen riesana ovat univaikeudet, joita aiheuttavat paitsi työ, vaimo ja kissa myös huonekalut. Päivän harmeihin lukeutuu Firma Oy:n johdon osoittama vahvuusalueen taju, kun vanhan koulun esimies Murikka määrätään valvomaan työntekijöiden somekäyttäytymistä. Jopa printteri onnistuu hankaloittamaan Virtasen työtä, mutta onneksi talosta löytyy myös silppuri.

27 vuoden Virtasputken jälkeen Heilällä on varaa itseironiaan – onhan vuoden 2016 *B. Virtanen* -kokoelman otsikko varsin moniselitteinen. Suomalaisen sanomalehtisarjakuvan elävä legenda ja toimistotyöväen suojeluspyhimys kuitenkin rauhoittaa huolestuneita: eväitä kyllä on edelleen niin lukijan vietäväksi kuin Murikan syötäväksi.

Ilkka Heilä *(s.1956) on puurtanut antisankarinsa B. Virtasen kanssa 27 vuoden ajan. Päähän potkitusta pikku konttorityöläisestä kertova sarjakuva on ilmestynyt yli 40 sanoma- ja aikakauslehdessä kautta maan. Kaarinassa asuva Heilä on paitsi päätoiminen sarjakuvataiteilija, myös taitava karikatyristi.*

Ihan kohta mahdollisesti ehkä uskallan tehdä elämälleni jotain…

ISBN 978-952-270-284-5
KL 85.32
215 x 155 mm
64 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Kris Keränen

Ahistunu Pupu: Elämältä piilopaikan sain

Sarjakuvablogit ovat hyvin suosittu ilmaisuväylä monelle nuorelle tekijälle. Kaikkia blogien juttuja ei ole tarkoitettukaan muualla julkaistaviksi, ne ovat hetken tunnelmassa ryöpsähtäneitä tunteenpurkauksia. Toisinaan kuitenkin tunteista kehittyy hahmoja, jotka alkavat elää omaa elämäänsä.

Kymmenkunta vuotta sitten *Kiroileva siili* valloitti Suomen. Nyt kansakunnan tila on sillä mallilla, että *Ahistuneen Pupun* on aika astua näyttämölle, vaikka se Pupua itseään kauhistuttaakin. *Ahistunut Pupu* tarjoaa vertaistukea kaikille niille, joita elämä itsessään painaa. Stressi, erilaiset pelot ja yleinen turhautuminen ovat sarjakuvan aiheita. Pupu todistaa, ettei kenenkään tarvitse olla yksin murheineen, vaan jaettu ahistus voi muuttua yhteiseksi iloksi.

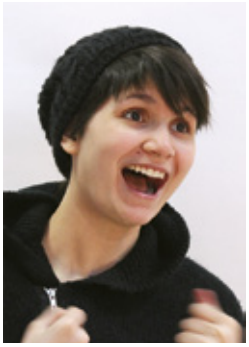

Kris Keränen *(s. 1997) on turkulainen graafisen alan ja viestintätekniikan opiskelija, jolle Pupu ilmestyi tylsänä hetkenä piirrettyjen pienten eläinten joukosta. Hän kiistää, että Ahistunu Pupu olisi hänen omakuvansa, vaan kyseessä on omaa elämäänsä yrittelevä hahmo.*

Karskia hauskanpitoa ja urheilua terveydellä

ISBN 978-952-270-283-8
KL 85.32
215 x 155 mm
64 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Veli-Matti Ural
Keijo Teuras

Keijo Teuras on agentti, mafioso ja mestarivakooja. Hän on kasvattajansa Pomo Pepperonin käskyläinen. Yhdessä Pomo ja Keijo, isä ja poika, joutuvat mitä hulvattomimpiin kommelluksiin lukuisten arkkiviholisten, Venäjän ahdasmielisen hallituksen ja Pomon pahenevan alkoholismin kanssa. Hahmojen psyyke on kortilla, kun Keijo ei kykene toteuttamaan Pomon kryptisiä käskyjä.

Keijo Teuras on sarjakuva gangsterista, joka epäonnistuu tehtävissään. Sarjakuvan hauskuus perustuu mustalle huumorille, sanaleikeille, väärinkäsityksille ja poliittiselle satiirille. Sarjakuvat ovat kaksirivisiä sunnuntaistrippejä, jotka ovat ilmestyneet kvaak.fi -sivustolla sekä sarjakuvan omassa keijoteuras.wordpress.com -blogissa. Jokainen strippi toimii itsenäisenä vitsinä, mutta useampi kerrallaan luettuina niistä muodostuu pitempiä tarinoita. Juoni etenee ja hahmot muuttuvat.

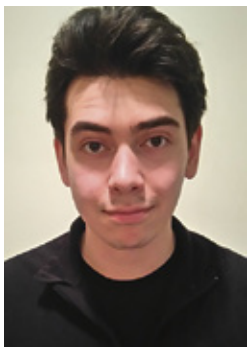

Veli-Matti Ural *(s. 1991) on oululainen kasvatustieteiden opiskelija sekä sarjakuvataiteilija. Tämän lisäksi hän on Oulun sarjakuvaseuran hallituksen varapuheenjohtaja. Ural on tehnyt lukuisia sarjakuvia Oulun sarjakuvaseuran Ruutukaava-lehteen.*

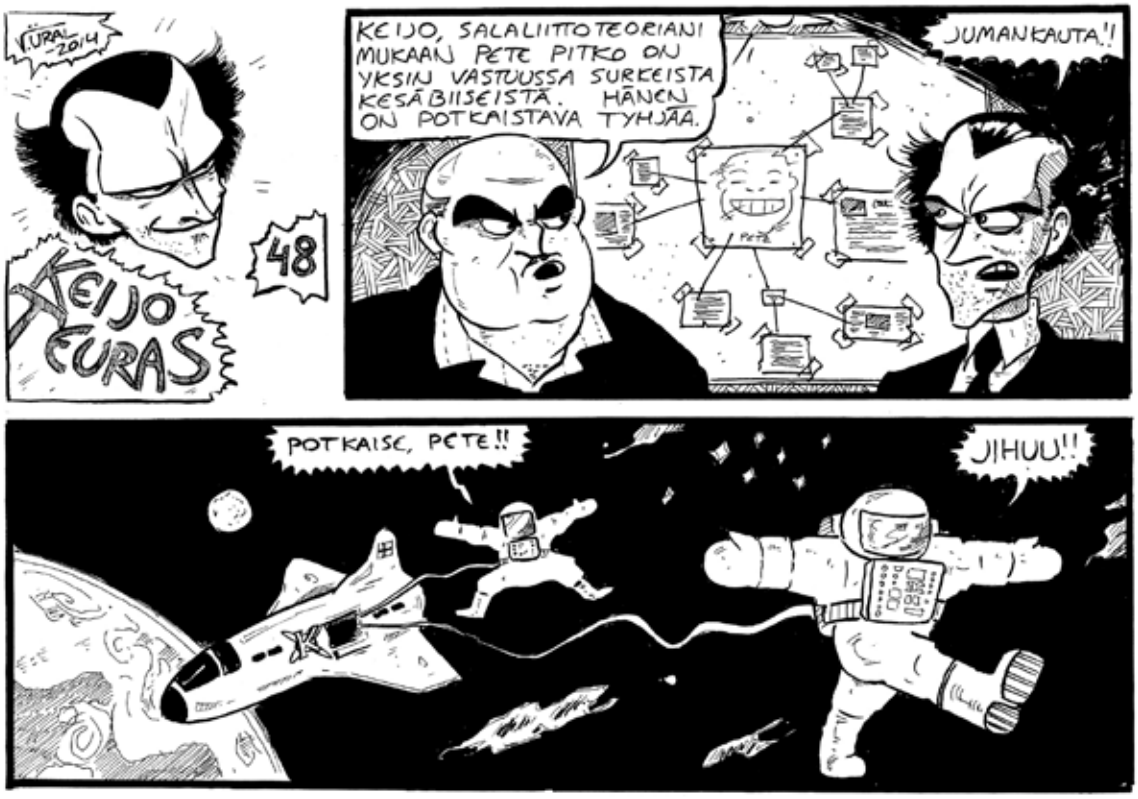

Playmoren avulla pelihulluuden voi ottaa huumorilla

ISBN 978-952-270-303-3
KL 85.32
215 x 217 mm
96 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Juhani Sokka
Playmore

Todelliselle peliharrastajalle pelaaminen on elämää ja kaikki muu on vain häiriöitä ruudulla. Tämän tietää myös John Playmore ystävineen.

Lähipiirillä on usein kestämistä, kun John päästelee suustaan sarkastisia sammakoita ja on ikuisesti pakkomielteidensä vietävänä. Kakkospelaajana toimii Gouji, hyväsydäminen pelivirtuoosi Japanista. Herrojen vaimot Elaine ja Carla yrittävät pitää siippojensa jalat maassa, mutta tämän tästä pelimaailma imaisee heidätkin mukaansa.

Playmore tarjoaa täyslaidallisen huumoria videopelaamisen ystäville! Sarjakuvassa lasketaan leikiten pelaamisen ylä- ja alamäet sekä lieveilmiöt tavalla, johon kaikkien peliriippuvaisten sekä heidän läheistensä on helppo samaistua.

Juhani Sokka *(s. 1980) on pitkänlinjan peliharrastaja, jonka elämä sai suuntansa, kun joululahjasta paljastui Amiga 500. Peliharrastus vei mukanaan ja nykyään sekä työ- että vapaa-aika täyttyy peleistä – samoin kuin kodin kaapit ja laatikot. Pöytälaatikossa yli 10 vuoden ajan on kypsynyt myös Playmore-sarjakuva, jonka päähahmo John on sekoitus tekijän omia kokemuksia sekä absurdia liioittelua.*

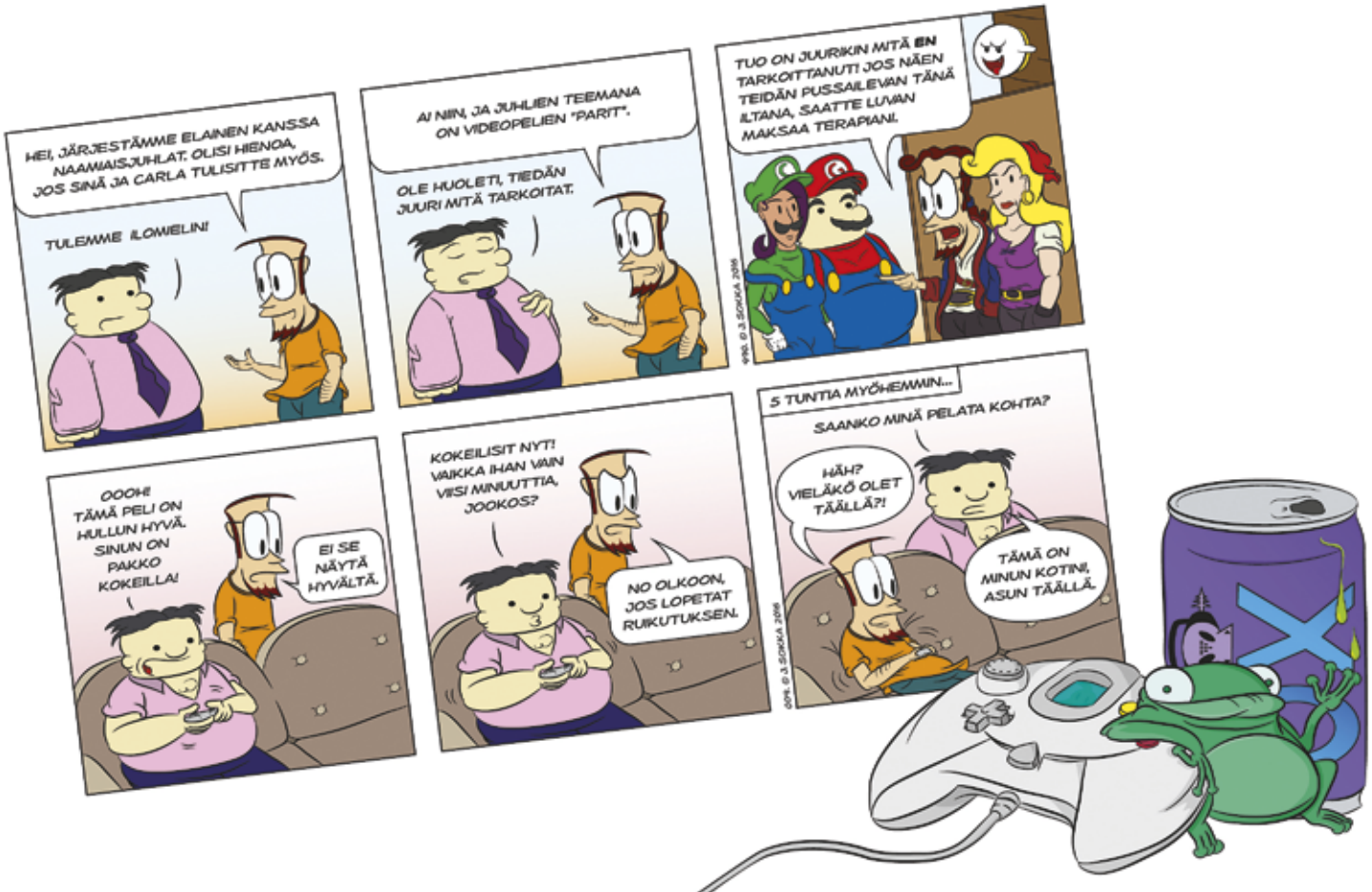

Suuri, mahtava ja kammottava peliala

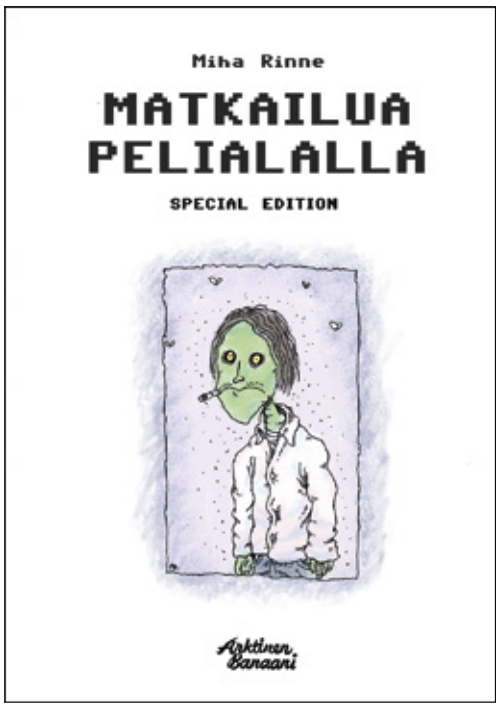

ISBN 978-952-270-285-2
KL 85.32
174 x 247 mm
noin 300 sivua, neliväriliite
lankasidottu, kovakantinen

Miha Rinne
Matkailua pelialalla – Special edition

Menestystä ei saavuteta ilmaiseksi. Suomalaisesta pelialasta on revitty suuria otsikoita, raportoitu miljardivoitoista ja globaaleista menestystarinoista. Niiden takana on kuitenkin paljon hikeä, tuskaa, turhautumista ja suoranaista hulluutta.

Matkailua pelialalla on sarjakuvateos, joka näyttää kulissien taustat. Se kertoo fiktiivistä, mutta silti totuuden punaista lankaa seurailevaa tarinaa pelistudioiden työstä meillä ja muualla 1990-luvun alusta nykypäivään. Monet alan ammattilaiset ovat kehuneet Miha Rinteen teosta erinomaisen valaisevaksi ja äärimmäisen hauskaksi.

Rinteen ystävä, ohjaaja-käsikirjoittaja Jarno Elonen sai ajatuksen toteuttaa sarjakuvasta tv-sarja elävillä näyttelijöillä ja voimakkaan graafisissa lavasteissa. Yleisradio kiinnostui, ja *Matkailua pelialalla* -kirjaan perustuvan tv-sarja *Bitwisardsin* ensimmäinen tuotantokausi esitetään Yle Areenassa elokuusta 2016 alkaen. *Matkailua pelialalla – Special edition* sisältää alkuperäisen sarjan ennennäkemättömän jatko-osan kera sekä kattavan kuvauksen sarjakuvan muokkaamisesta televisioruutuun.

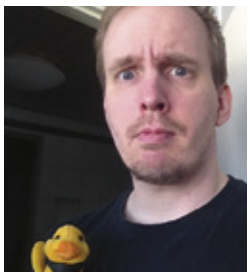

Miha Rinne *(s. 1974) aloitti työn pelien parissa vuonna 1994, koska sarjakuvapiirtäjälle ei ollut tarjolla palkkatöitä. Kymmenen vuoden uran jälkeen Rinne alkoi tuntea pakottavaa tarvetta laatia oma visionsa pelialasta. Hän on piirtänyt Matkailua pelialalla -sarjaa blogiinsa spontaaneina rykäyksinä vuodesta 2008 lähtien.*

Sotajumalan ulvonta hyytää veren

ISBN 978-952-270-286-9
KL 85.32
174 x 247 mm
112 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Petri Hiltunen
Praedor – Taivaan suuri susi

Jaconian pitkään jatkunut rauha järkkyy, kun kuningas Kadir johdattaa verenhimoiset vuoristolaisensa alavien maiden uinuvien valtakuntien kimppuun. Joukoilleen Kadir on lihaksi tullut sodanjumalan inkarnaatio, Taivaan Suuri Susi. Farrignian kuningattaren Liala Madan kootessa epätoivoisesti pohjoisen joukkoja yhteiseen puolustusrintamaan, näkee metsäläisten tuore kuningas Miran mahdollisuuden liittoutua hyökkääjien kanssa. Vastentahtoinen soturi Ferron löytää itsensä tapahtumien keskiöstä. Praedor ei haluaisi osallistua muiden kahinoihin, mutta miten Ferron voisi pysyä puolueettomana keskellä palavaa maailmaa?

Praedor on tekijänsä Petri Hiltusen pitkäikäisin hahmo. Ensimmäinen *Praedor*-tarina valmistui jo 1985, kun tekijä oli vasta 17-vuotias lukiolaispoika. *Taivaan suuri susi* on järjestyksessä neljäs *Praedor*-sarjakuvakirja.

Petri Hiltunen *(s. 1967) on helsinkiläinen sarjakuvantekijä ja kuvittaja. Hänet tunnetaan mm. Väinämöinen- ja Kalkkaro-strippisarjoistaan. Hiltunen on julkaissut lähes 30 sarjakuva-albumia, esimerkiksi Arktisen Banaanin kustantamat sovitukset Ksenofonin Anabasiksesta eli Kyyroksen sotaretkestä.*

Kuolema ei pysäytä praedorin vihollisia

Ville Vuorela
Praedor – Käärmetanssija

Praedor – Käärmetanssija on rankkaotteinen mutta humoristinen seikkailuromaani, joka sijoittuu Jaconian maisemiin. Kuolema on jatkuvasti lähellä, eikä sekään pysäytä mustan magian hallitsevia vihollisia. Keskiajan maapalloa muistuttavassa ympäristössä ylhäiset ja alhaiset ovat tasa-arvoisia, sillä hirviöt ja hornanhenget eivät piittaa sukupuista.

Prinsessa Nejah myy nimensä, menneisyytensä ja kasvonsa. Entisestä aatelisneidosta tulee katutanssija, varas ja vakooja, ja lopulta koko valtakuntaa ravistelevan verisen salaliiton avain. Käärmetanssin askeleet vievät hänet Galthin slummeista aina Borvarian varjoihin asti.

ISBN 978-952-270-287-6
KL 84.2
137 x 217 mm
noin 480 sivua
lankasidottu, kovakantinen

Ville Vuorela *(s. 1973) on yksi tunnetuimpia suomalaisia pelisuunnittelijoita ja roolipelikirjailijoita. Hän on julkaissut roolipelejä oman yrityksensä, Burger Gamesin kautta. Ensimmäinen Praedor-roolipeli ilmestyi Petri Hiltusen ja Vuorelan yhteistyönä vuonna 2000. Vuorela on kirjoittanut yli 20 pelin ohella Pelintekijän käsikirjan sekä kolme romaania, mm. ensimmäisen Praedor-romaanin Vanha koira (Jalava, 2004).*

JACONIASSA SANKARIT, HUIJARIT JA HIRVIÖT KOHTAAVAT

Praedor on suomalainen, miekka ja magia -henkinen sarjakuva ja roolipeli, jonka aihepiiri on laajentunut novelleiksi ja romaaneiksi. Praedor-tarinat sijoittuvat yleensä Jaconiaan, alueelle joka on jäänyt keskelle kirouksen tuhoaman muinaisen superkulttuurin raunioita. Velhokuninkaiden kuoltua ei ole hengissä ketään, joka olisi koskaan nähnyt toisenlaista maailmaa.

Praedorit ovat rohkeita seikkailijoita, legendaarisia sankareita mutta moraaliltaan vaihtelevia. He ovat taitavampia kuin palkkasoturit yleensä ja kelpaavat hyvin salamurhaajiksi, varkaiksi, henkivartijoiksi tai melkeinpä mihin tahansa missä kaivataan terävää älyä ja miekkaa. Praedorit tekevät aarteenetsintäretkiä Borvariaan, hirviöiden kansoittamaan raunio-kaupunkiin.

Kukaan ei tiedä Borvarian alkuperäisiä paikannimiä, mutta löytöretkeilijät ja etenkin praedorit ovat keksineet uusia. Jos paikka on tiheämmin kuljetun reitin varrella, kuten suurten jokien varrella, nämä kutsumanimet juurtuvat yleiseen käyttöön praedorien keskuudessa. Jotkut niistä päätyvät lopulta myös Jaconian yliopistojen vajavaisiin karttoihin ja näin ihmiskunta on alkanut nimetä Borvariaa uudelleen. Monet nimistä ovat kelvollisia sellaisenaan, mutta kirjanoppineiden kauhuksi joissakin praedorien keksimissä nimissä kummittelee vanha sanonta ”siitä puhe mistä puute”.

Pitkään retkellä olleiden seikkailijoiden ajatukset kääntyvät helposti siihen, mitä kaikkea saaliilla voi tehdä palattuaan Jaconiaan. Niinpä kirjanoppineet korjailevat vanhojen karttojen nimiä naamat punaisina. Kun rikkaammat praedorit sitten kopioivat heidän karttojaan uusia retkiä varten, siistityt nimet korvaavat vähitellen alkuperäiset. Ja näin sivistys leviää Borvarian raunioihin – tosin kirjaimellisesti vain paperilla.

Valloittava Veikka toisessa seikkailussaan

ISBN 978-952-270-300-2
KL L85.22
215 x 257 mm
32 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Tuuli Hypén
Veikka ja talvi

Perinteisen taidokkaalla piirrostyöllä ja hienolla luontokuvauksella ihastuttanut *Veikan metsäretki* saa vihdoinkin jatkoa. Veikan elämän ensimmäisen syksyn ja talven saapuessa vilkas ja utelias Veikka uskaltautuu jälleen kotikololtaan kauemmas metsään. Kesän aikana tutuksi tulleiden kavereiden touhut ovat vain muuttuneet ihan kummallisiksi.

Ruskan värit ovat kauniita ja sienet kiinnostavia, mutta kaikilla eläimillä näyttää olevan kova kiire. Oravilla ei ole enää aikaa leikkiä, koska ne keräilevät vimmatusti ruokaa talven varalle. Linnut eivät juuri muuta tee kuin ahmivat marjoja kupuunsa – paitsi muuttolinnut jotka lähtevät kokonaan pois. Jotkut eläimet vaihtavat talviturkin ylleen ja siksi niitä tuskin enää tunnistaa. Kyykin vain kiertyy tylsästi talviunille. Tällainen peli ei aluksi ole Veikasta yhtään kivaa, mutta pian hän oppii äitinsä ja ystäviensä avulla vuodenkierrosta aivan uusia asioita.

Tuuli Hypén *(s. 1983) on valmistunut Turun yliopistosta pääaineenaan kulttuurihistoria. Hänet tunnetaan sarjakuvistaan ja erityisesti fantasiamaailmaan liittyvistä kuvituksistaan. Veikka-sarja edustaa kaikkia ikäpolvia viehättävää lastenkirjallisuutta, josta välittyy tekijänsä rakkaus eläimiä, luontoa ja sen ilmiöitä kohtaan.*

Sateisen yön jälkeen metsä tuoksuu raikkaalta. Pensaiden ja kuusen oksien alta puikkelehtiessaan Veikka löytää taas jotain uutta. Sammalmättäiden lomaan on ilmestynyt monenlaisia värikkäitä ja hassunnäköisiä sieniä!

Yksi niistä on suurempi ja kauniimpi kuin muut. Sen kirkkaan punainen ja valkoisten pilkkujen täplittämä lakki kiinnittää heti uteliaan ketunpennun huomion. Ruskeat ja paksujalkaiset tatit ovat etanoille mieleen, mutta tätä maukkaan näköistä punaista sientä ei kukaan ole vielä ehtinyt nakertaa. Sitä täytyy katsoa vähän lähempää.

Kylläpä ne olivat sööttejä pieninä!

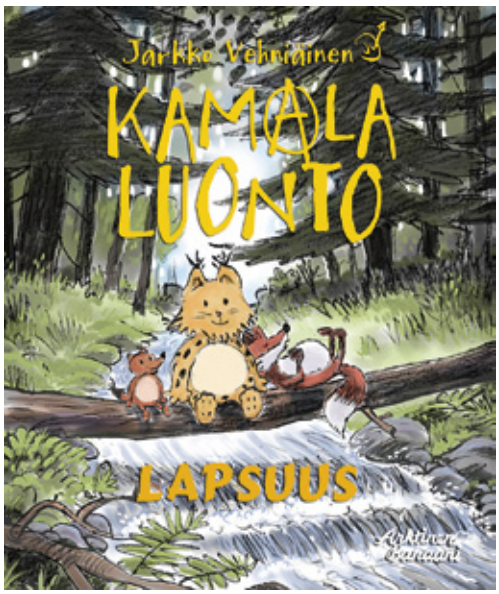

ISBN 978-952-270-304-0
KL L85.22
215 x 257 mm
32 sivua, neliväriset
lankasidottu, kovakantinen

Jarkko Vehniäinen
Kamala luonto – Lapsuus

Kamala luonto -sarjakuva tunnetaan nimensä mukaisesti paitsi huumoristaan, ajatelmistaan ja niistä luontoon kuuluvista, petoeläinten "kamaluuksista". *Lapsuus*-kuvakirjassa ei mennä pelottavuuksiin. Se on lapsille tarkoitettu, sarjakuvassakin esiintyviä ilvestä, kärppää ja kettua pieninä esittävä, ystävyyden syntymistä kuvaava tarina. Kirjan kookkaissa kuvissa Vehniäisen piirtäjäntaidot pääsevät oikeuksiinsa, eikä pikkueläinten viehätysvoima jätä aikuislukijaakaan kylmäksi. Jos joitakin pieniä "kamaluuksia" joku tarinasta löytää, ovat ne korkeintaan niitä jänniä juttuja, jotka ovat aina olleet lasten mieleen.

Vehniäinen kertoo, että lastenkirjan teko on jo kauan ollut hänen haaveenaan. Koska sarjakuvasta tutut sankarit olivat valmiiksi olemassa, ei ollut syytä kehitellä täysin uusia hahmoja. Vehniäiselle itselleen alan huiput, kuten Richard Scarry mittavine tuotantoineen ja Sven Nordqvist *Viiru ja Pesonen* -sarjallaan ovat olleet erityisen läheisiä, samoin Mauri Kunnas. Rima on siis asetettu korkealle, eikä Vehniäinen pyri kiistämään sitä, että ensimmäisen oman lastenkirjan julkaiseminen jännittää – varmasti yhtä paljon kuin lapsia sen lukeminen ja katseleminen – mutta varmasti mukavalla tavalla.

Jarkko Vehniäinen on esitelty *Kamala luonto: Kettujahti* -sarjakuvan yhteydessä sivulla 22.

Iloksi ja hyödyksi koko vuodeksi

Jarkko Vehniäinen
Kamala luonto 2017 -seinäkalenteri

Vuodenkierron aikana luonnossa tapahtuu paljon, ja *Kamalassa luonnossa* vielä enemmän! Jarkko Vehniäisen hahmot toimivat lumotussa metsässään luonnollisen perimänsä mukaan. Soidin- ja saalistusmenot sekä riemu ja raateleminen kuuluvat kuvaan. Jokaisen kuukauden esittelee upea ja hilpeä vesivärimaalaus, joka tiivistää olennaisen menneillään olevasta ajankohdasta.

ISBN 978-952-270-305-7
210 x 210 mm
nelivärinen
kierreselkä

Marko Raassina
Kalevala 2017 -seinäkalenteri

Nuoret neuvoa pitävät, kuinka kuutta liettänehe, päivättä elettänehe
Noilla raukoilla rajoilla, poloisilla Pohjan mailla.
– Kalevala, yhdeksäsviidettä runo.

Toisin kuin kalevalaisina aikoina, on päivän ja kuun päätteleminen nyt erittäin helppoa Marko Raassinan kuvittaman *Kalevala 2017* -seinäkalenterin avulla. Jokainen päivä on kohdallaan, samoin kuin iloinen ja ilmeikäs kuvitus, joka mukailee klassisia tulkintoja kansallis-eepoksemme kohokohdista.

ISBN 978-952-270-306-4
210 x 210 mm
nelivärinen
kierreselkä

NYT LÄHTI LAPASESTA!

Arktinen Banaani

www.arktinenbanaani.fi

Arktinen Banaani

ISBN 978-952-270-309-5

9 789522 703095

arktinenbanaani.fi